

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Torsdag den 5. december 2002 kl. 17.30

Dagsorden:

- 635/02 Tildeling af brobygningsmidler til integration
- 622/02 Tingbjerg Idrætspark
- 642/02 Medlemsforslag om Sjællandsgades Badeanstalt
- 636/02 Ankenævnet for de københavnske huslejenævn
- 643/02 Udmøntning af pulje til fremme af mobiliteten på boligmarkedet
- 625/02 Medlemsforslag om forsøg med kollektive bofællesskaber for ældre indvandrere
- 626/02 Medlemsforslag om etablering af seniorbofællesskaber
- 631/02 Overførsel af plejeboligerne "Verahus" og "Vibegården"
- 628/02 Opførelse af en integreret daginstitution Frederikssundsvej 277
- 640/02 Etablering af flere sikrede pladser på Sønderbro Sikret
- 650/02 Indgåelse af lejemål
- 624/02 Valg til Boligkommissionen
- 621/02 Handlingsplan for trafikafvikling i København
- 639/02 Lokalplan Østamagerbanen med kommuneplantillæg
- 638/02 Kriterier for tildeling af støtte
- 623/02 Støtte til opførelse af 25 private andelsboliger på Brydes Alle
- 627/02 Beskikkelse af Arbejdsrettens ordinære dommere og suppleanter
- 634/02 Overdragelse af transmissionsudstyr m.v.
- 633/02 Fremgangsmåden ved salg af "Optionsarealet", Valby Langgade
- 632/02 Høring vedr. forslag til lov om regulering af statstilskud
- 646/02 Bevillingsmæssige ændringer mv. til budget 2002
- 647/02 Fokusår for etnisk ligestilling
- 644/02 Kommunikationsrapport vedr. etniske minoriteter
- 637/02 Medlemsforslag om dispensation fra Lov om butikstid
- 641/02 Røkeri i udvalg
- 651/02 Hovedstadskonference i Reykjavik
- 652/02 Forslag om betalt telefaxabonnement og elektroniske kalendere
- 630/02 Forlængelse af åremålsansættelse
- 645/02 Midlertidig udflytning
- 649/02 Justering af forhandlingsmandat
- 648/02 Ansættelsessag

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har til mødet i aften modtaget afbud fra Hamid El Mousti, Finn Rudaizky, Tanwir Ahmad, Abderrahman Ben Haddou, Trine Schaltz og en sygemelding fra Louise Frevert.

Så er der til i aften en dagsorden på 20 sager, hvoraf 1 sag skal behandles for lukkede døre. Herudover er der sammen med den trykte dagsorden udsendt en tillægsdagsorden I med 7 sager, hvoraf de 4 sidste behandles for lukkede døre.

Det drejer sig om sag 646/02, bevillingsmæssige ændringer til budget 2002. Det drejer sig om sag 647/02, fokusår for etnisk ligestilling. Det drejer sig om sag 641/02, der er meddelelse om røkeri i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

udvalg, om sag 650/02 om indgåelse af lejemål, sag 645/02, der omhandler midlertidig udflytning, sag 649/02, justering af forhandlingsmandat, og sag 648/02, der er en ansættelsessag.

Herudover er der 2 sager uden for dagsordenen, som er optaget på tillægsdagsorden II. Det drejer sig om følgende 2 sager: 651/02, der er en sag om nordisk hovedstadskonference, og 652/02 om tekniske hjælpemidler til medlemmerne af Borgerrepræsentationen.

Sagerne på tillægsdagsorden I er udsendt rettidigt, men sagerne uden for dagsordenen, dvs. tillægsdagsorden II, kan under forudsætning af forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen. De to tillægsgdagsgorder er omdelt på pladserne.

Jeg vil foreslå, at vi indplacerer sagerne således, at sag nr. 4 på tillægsgdagsgorden I, den sag, der hedder 650/02, om indgåelse af lejemål, behandles for åbne døre og indplaceres lige umiddelbart efter nr. 8 på den trykte dagsorden, at sag nr. 1 og 2 på tillægsgdagsgorden I, sag 646/02 og 647/02, henholdsvis bevillingsmæssige ændringer og fokusår for etnisk ligestilling, behandles efter punkt 17 på den ordinære dagsorden.

Sag nr. 3 på tillægsgdagsgorden I, sag 641/02, rokeringer i udvalg, behandles efter nr. 19 på den trykte dagsorden. Herefter behandler vi så de 2 sager på tillægsgdagsgorden II, sag 651/02, hovedstadskonference, og sag 652/02 om tekniske hjælpemidler. Sag nr. 5, 6 og 7 på tillægsgdagsgorden I, de sager, der hedder 645/02 om udflytning, sag 649/02 om forhandlingsmandat og sag 648/92 om ansættelse, behandles som de sidste sager, inden dørene lukkes.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dagsordenen eller sagernes placering herpå? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Jeg har modtaget en anmodning fra miljø- og forsyningsforvaltningen om, at direktøren for Københavns Energi, Niels Juul Jensen, overværer behandlingen af punkt 6 på tillægsgdagsgorden I (649/02) om forhandlingsmandat, den sag, der skal behandles for lukkede døre. Det skal jeg høre, om der er bemærkninger til? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Tilladelsen til at overvære behandlingen af sagen er dermed givet.

Så har jeg modtaget anmodning fra Dansk Folkeparti om at få indkaldt en suppleant for Louise Frevert, der er sygmeldt. Betingelserne herfor er opfyldt, og rette stedfortræder er Jette M. Bertelsen. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil jeg godt bede Jette M. Bertelsen om at indtage Louise Freverts plads, og jeg byde hende velkommen til arbejdet og samarbejdet her i forsamlingen.

Samtidig skal jeg byde velkommen til Heinrich Metz, som vi tidligere har godkendt som suppleant i Borgerrepræsentationen under borgmester Bo Asmus Kjeldgaards ferie.

(*Forsamlingen rejste sig*)

1) BR 635/02. Tildeling af brobygningsmidler til integration

Indstilling om, at tilskud på 13.500 kr. til DUI-LEG og VIRKE, Østerbro afdeling til gennemførelse af projektet "Frivillige medarbejdere/ledere med anden etnisk baggrund", at tilskud på 20.200 kr. til Danmarks Socialdemokratiske Ungdom til gennemførelse af projektet "DSU Pigegruppe", at tilskud på 34.660 kr. til Burundi Børne- og Kulturforening til gennemførelse af projektet "Introduktion til den danske foreningstradition for flygtninge/indvandrere i København", at tilskud på 90.000 kr. til Boldklubben Skjold til gennemførelse af projektet "Pigefodbold - Rigtige piger spiller fodbold", at tilskud på 300.000 kr. til Boldklubben Fremad Valby til gennemførelse af projektet "The Ring", at tilskud på 10.000 kr. til Støtteforeningen Second Floor til gennemførelse af projektet "Empowerment - Integration - Lokalsamfund", at tilskud på 192.200 kr. til Ajax København til gennemførelse af projektet "Børn, Trivsel og Helhed", at tilskud på 43.000 kr. til Brydeklubben CIK til gennemførelse af projektet "Når brydning er integration og fastholdelse", at afslag til Generelt Oplysningsforbund vedrørende projektet "Kom og være med i Valby", at afslag til Genseiryu Butokukai Karatedo vedrørende projek-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

tet "Lejrtur", samt at afslag til Arabiske akademikeres og intellektuelles forening vedrørende projektet "Integration for unge og børn" gives.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget) (Standsningsret)

Mona Heiberg (A): Jeg kan forstå på nogle medlemmer, at dette er aftenens debat. Men i hvert fald har de socialdemokratiske repræsentanter i Kultur- og Fritidsudvalget brugt standsningsretten i denne sag, da andre politiske partier, måske også modstandspartier, beskyldte os for at bevilge penge til vores parti i de to sager.

Den ene er et tilskud på det store beløb af 13.500 kr. til DUI-LEG og VIRKE, og det er Østerbro Afdeling, til et projekt, som drejer sig om frivillige medarbejdere og ledere med anden etnisk baggrund. Det andet er projektet »DSU Pigegruppe« til den svimlende sum af 20.200 kr.

Vi finder altså ikke, at der bag lukkede udvalgsdøre skal bevilges midler til aktiviteter og organisationer, som ikke kan tåle at blive debatteret her i salen i fuld åbenhed.

Den Socialdemokratiske Gruppe er ikke bange for at bevilge penge til idépolitiske formål, og faktisk modtager alle – og jeg understreger: alle – ungdomspolitiske organisationer penge fra folkeoplysningen, hvis de er berettigede, og det er de fleste, der søger.

Ungdomsaktiviteter må man i hvert fald ikke i vores demokrati være bange for, ej heller, når de bæres af en idé. Det modner og det udvikler. I modsætning til andre finder Den Socialdemokratiske Gruppe, at viden burde være en styrke for vores demokrati.

Vi ved godt, at demagogi, uvidenhed og gentagne useriøse påstande i en kortere periode kan forføre befolkningsgrupper, men det er vor opfattelse, at viden, udvikling og det ungdommelige engagement kan flytte på den værste demagogiske påstand og også nogle egoistholdninger. Når også ansvar følger med det ungdomsudviklende engagement, ja, så ser det ikke så sort ud alligevel.

Vi vil som sagt åbenhed, og vi vil også udfordre lidt, bl.a. ved at tvinge en sag som denne, hvor lille i økonomisk omfang den end er, frem her i salen og ud i det åbne lys og til alles skue, alle de, der trænger til viden om partiets synspunkter. Det synes vi er vigtigt. Vi er overbevist om, at organisationerne nok selv uden vores bidrag kan tage diskussionerne om de enkelte sager. Det er jo mange af dem under punkt 1.

Leslie Arentoft (V): Jeg vil starte med at sige, at jeg er glad for at se, at Socialdemokraterne er til stede under behandlingen i dag. Det er rart, at I gider deltage i det politiske arbejde.

Denne sag er jo en lille sag, som er blevet standset. Det er en sag om 20.200 kr., som der gik fuldstændig skuddermudder i på vores udvalgsmøde hin torsdag. Jeg synes, det skal bringes op, fordi den opførsel faktisk var temmelig uanstændig.

For det første må man ikke bare forlade en sagsbehandling med den begrundelse, at man slet og ret er fornærmet over det, der bliver sagt til en. Det må man ganske enkelt ikke. Man kunne ikke bevise, man kunne ikke sandsynliggøre, at man på nogen måde var inhabil, og derfor var der ikke nogen grund til at forlade mødet hin torsdag.

Vi tog faktisk i udvalget stilling til, om Socialdemokratiet var inhabile. Det mente ikke engang Socialdemokratiet selv, de var, det var der ingen i udvalget, der mente. Så er det altså besynderligt, når man for anden gang rejser sig op og forlader en sags behandling. Det er den ene ting. Det var den første fodfejl, der blev begået, og man kan jo ikke forstå, at de garvede kræfter, der begik den, jamen det er jo altså navne som fru Mona Heiberg, Finn Rudaizky og Klaus Hansen. Det er virkelig garvede kræfter, som burde kende spillereglerne i politik, men som af en eller anden grund tilsidesatte de regler, der er.

2 gange forlod de mødet, og så kommer de tilbage for at standse sagen. Se, der mener jeg igen, at de overskrider de bestemmelser, der ligger i styrelsesvedtægten. Man kan altså ikke standse sager, som man ikke har deltaget i behandlingen af, og når Socialdemokratiet ikke var til stede, hvordan kan de så standse sagen? I virkeligheden burde de ikke kunne standse den i dag, det står i styrelsesvedtægten, så det er en besynderlig sag. Men lad nu det ligge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Vi nøjes i Venstre med at undre os, og det være også sagt til folk, der kunne finde på at komme med nogle forslag, der ligesom giver Socialdemokratiet en næse her. Vi nøjes med at undres i denne sag her.

Til selve indholdet. Venstre har besluttet at undlade at stemme i denne sag, og det gør vi ud fra den betragtning, at vi faktisk i folkeoplysningen giver, det er ganske rigtigt, som Mona Heiberg siger, til partipolitiske organisationer, og det er også o.k., så længe det hedder aktiviteter.

I dette særlige tilfælde er der tale om en ekstra indsats for at få nye medlemmer, det er altså en hvervekampagne. Der synes vi i Venstre, at det altså ikke er en smart ting, når vi begynder at bruge kommunale kroner på at give politiske partier penge til hvervekampagner.

Men man kan have en pointe i, at vi faktisk ikke har diskuteret de her ting, og derfor har vi også undladt at stemme. Altså vi vil ikke være smålige og sige, at fordi det er DSU i dette tilfælde, så bare ned med forslaget.

Jeg synes, vi skal blive enige om i aften, at lige akkurat til hvervekampagner kan vi altså ikke bruge offentlige midler. Derfor vil Venstre fastholde, at vi undlader i dag, også selv om jeg kan se, at der sandsynligvis kommer et ændringsforslag fra SF. Vi har én gang stemt »Kom og vær med i Valby« ned, og det holder vi altså fast ved i Venstre.

Bjarne Fey (F): Det er jo en af de sager, man har drømt om som spirende politiker at få lov til at holde en tale om. I 4 år har jeg gået rundt og drømt om at få lov at tage sådan en sag.

Må jeg starte med at sige, at man har et standpunkt, til man tager et nyt. Jeg var en af de få, der bakkede Socialdemokraterne op omkring det her, og jeg er også en af de få, der bliver nødt til at trække mit tilsagn tilbage igen.

Jeg skal ikke gøre denne historie længere, end den er, og bare sige, at vi har stillet ændringsforslag, som er tiltrådt i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Og SF vil så gå hen og sige, at de 20.200 kr., som forvaltningen indstiller til »DSU Pigegruppe«, og resten af puljen på 32.170 kr., i alt 52.370 kr., tildeles Generelt Oplysningsforbund til projektet »Kom og vær med i Valby«. Det er SF's indstilling.

Klaus Bondam (B): Jeg bemærkede mig fru Mona Heibergs udtalelse om det ungdommelige engagement. Det lyder jo ikke kedeligt.

Der er jo mange interessante ting at se på i denne sag. I det ene udvalg forlader Socialdemokraterne mødet kun under behandlingen af de 2 første punkter. På det andet møde forlader de det under hele punktets afgørelse. Samme skisma har jo sådan set givet sig udtryk i Det Radikale Venstres stemmeafgivning, idet partiets medlem i Kultur- og Fritidsudvalget stemte for indstillingen, og partiets medlem i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget stemte imod med den meget væsentlige protokolbemærkning: »Vi i Det Radikale Venstre anser det arbejde, som de politiske organisationer, og som de politiske ungdomsorganisationer laver, som en overordentlig væsentlig del af foreningsdanmark«.

Der er mange gode, fine, udmærkede takter i de tanker, som DSU lægger op til i deres projekt. Men man må dog på bundlinjen sige, at det er for få mennesker, det drejer sig om, og det er for få mennesker, der får berøring med det her.

Så hvis dette udmærkede projekt bare havde været formuleret på en anden måde, muligvis i samarbejde mellem flere ungdomsorganisationer osv., osv., og ikke så klart lagde op til et socialdemokratisk partimedlemskab, men f.eks. også lænede sig op ad et radikalt partimedlemskab, så havde vi muligvis forholdt os en lille smule anderledes. Derfor vælger Den Radikale Gruppe at undlade at stemme.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg kan godt sige, at jeg personligt er dybt skuffet. Jeg havde virkelig set frem til Nissernes Vagtparade her i aften, hvor alle Socialdemokraterne for første gang, i mit liv i hvert fald, var marcheret ud af salen her. Desværre skulle vi ikke komme til at opleve denne lille ju-læglæde, så direkte over til sagen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Det, jeg vil sige noget om, er 2 sager, det er punkt 2 om DSU, og en anden forkortelse, som SF har bragt på bane, kommer jeg også til. Det er dem, der har forkortelsen GOF

Men lad os starte med DSU. Her er der tale om et decideret rekrutteringsprojekt. Det kan man mene mange ting om. Jeg er fuldkommen enig med Henrik Morgen i Det Radikale Venstre, som har udtalt, at man også må opfatte politiske partier som en del af det foreningsliv, som udfolder sig. Men dermed er der jo ikke sagt særlig meget om, hvad man mener, der skal bevilges penge til fra hvilke kasser.

Først for at aflive den, som Leslie Arentoft bringer op, med FOS. I FOS ville man ikke kunne bevilge de midler, som der er nogle, der taler for, at der skal bevilges her. Man må godt bevilge til aktiviteter, men ikke rent til rekruttering. Dette er et rent rekrutteringsprojekt. Uanset hvilket parti, Klaus Bondam, der i øvrigt var tale om, så er der altså ikke noget at diskutere. Så må man forholde sig til det som et rekrutteringsprojekt.

Man kan så prøve at gå ind og kigge på, hvad pengene monstro skal bruges til, og hvis der er nogle, der har gidet læse på side 5, så ville de nok undre sig over, hvordan man kan knalde 66.000 kr. af til 10 mennesker på denne her facon. Jeg går ikke ud fra, det er tidligere medlemmer af DSU eller folketingsmedlemmer, der skal have honorar for at sige nogle velvalgte socialdemokratiske ord. Man kan vel heller ikke bruge 66.000 kr. til leje af et lokale. Jeg kan anvise socialdemokratiske lokaler, som stilles gratis til rådighed i denne by.

Men hvad skal pengene bruges til? Til gymnasierne, til informationsfoldere, næsten ligesom i Kulturbro trykke så mange, som ikke bliver anvendt? Det kan heller ikke være det, der er tale om.

Jeg mener, at partierne i forvejen modtager partistøtte på den ene og på den anden måde. Hvis partierne så mener, at det er for lidt, så bør de selvfølgelig forsøge at regulere det via Folketinget og lovgivningen, og det er da helt rimeligt, hvis man har et sådant synspunkt, det må man gerne køre videre med. Det kan ikke være meningen, at vi under dække af en brobygningspulje faktisk skal bevilge rene rekrutteringsmidler.

Så derfor vil Enhedslisten fastholde sin stemme i modsætning til både Bjarne Fey fra SF og nu Klaus Bondam fra Radikale, som på mig virker en smule forvirrede i deres argumenter for, hvorfor de skifter synspunkt. Jeg kan ikke se, hvad årsagen kan være til, at de har ændret deres mening, siden vi holdt møde i udvalget, for de argumenter, jeg har bragt frem her, var de argumenter, der var fremme ved valgsmødet. Så de vidste det godt. Jeg tror, det var glæden over at få lov til at give nogle penge til nogle unge mennesker, men sådan kan man selvfølgelig ikke lave politik.

Så kommer vil til SF's ændringsforslag, og det forstår jeg ikke en pind af. SF har foreslået, at dette projekt, GOF, og jeg burde endda blive glad, da det har noget med Valby at gøre, men jeg forstår stadig ikke, hvad det handler om.

Jeg prøver også at forholde mig lidt til, at forvaltningen faktisk har indstillet det til afslag med nogle fornuftige begrundelser, idet de ikke mener, at det lever op til de kriterier, der er for uddeling af penge fra puljen. Alligevel stemmer SF igennem uden nogen argumentation for, hvorfor forvaltningens synspunkter åbenbart ikke holder stik. Det kunne jeg godt tænke mig lige at få en forklaring på.

Indstillingen fra forvaltningen er afslag. SF mener åbenbart – jeg skal ikke antyde, at det er SF-venner, fordi det er da mærkeligt, at SF har den holdning i de to udvalg, det er også fair nok, men der har ikke mig bekendt været ét argument for, hvorfor forvaltningens indstilling er forkert. Det vil jeg selvfølgelig gerne belæres om heroppe fra talerstolen. Indtil det sker på en overbevisende måde, så fastholder vi selvfølgelig også dette afslag, som forvaltningen har indstillet.

Karin Storgaard (O): Aftenens debat eller aftenens optræden – jeg tror ikke, der sker nogen af tingene, der er i hvert fald ikke nogen nisser at se nogen steder, selv om vi er tæt inde under jul. Jeg vil sige, at ungdomsaktiviteter, jamen det er selvfølgelig glimrende at give midler til det, hvis det opfylder de betingelser, som vi har her i kommunen.

Det er rigtigt, at politiske ungdomsorganisationer også laver mange gode ting. Det gør DFU også, Dansk Folkepartis Ungdom – hvis der var nogen, der ikke skulle kende dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Så vil jeg sige, at jeg er meget enig i det, som Leslie Arentoft siger heroppe, at det er lidt mærkeligt, at man ikke deltager i en debat, og så kan man standse sagen. Jeg har på fornemmelsen, at det ikke kan være helt rigtigt, selv om sekretariatet jo nok har undersøgt det og givet udtryk for, at det er i orden. Jeg tvivler alligevel stadig væk lidt.

Overskriften for denne indstilling lyder: »Tildeling af brobygningsmidler til integration«. Det lyder jo godt nok, såfremt det er til integration, men der er nogle af de punkter, som fremgår af indstillingen, som efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke er integration, tværtimod. Men vi skal også sige, at der er f.eks. Boldklubben Skjold, og der er Ajax København, og der er et par stykker mere, hvor det er en ganske, ganske fin indstilling, og den har Dansk Folkeparti ikke nogen problemer med at tilslutte sig.

Men vi er ikke tilhængere af, at der skal udarbejdes informationsmateriale på f.eks. 4 forskellige sprog til informationsmøder og avisannoncer for at finde voksne med anden etnisk baggrund til at lave frivilligt foreningsarbejde, sådan som det fremgår af punkt 1. Dansk Folkeparti forventer, at når man opholder sig her i landet og vil være med til ovennævnte projekt, så forstår og taler man også dansk.

Punkt 2 er det ganske klart, at vi ikke kan tilslutte os. Det er jo ene og alene for at få flere medlemmer til Danmarks Socialdemokratiske Ungdoms organisation. Det mener jeg ikke er noget, skal kan støtte.

Der var et ændringsforslag fra SF i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til det punkt, hvor man lod det udgå, og så gav man samlet til punkt 9 i stedet for. Det kan vi godt tilslutte os i Dansk Folkeparti.

Punkt 3 hedder Burundi Børne- og Kulturförening. Det fremgår af indstillingen, at af de 100 deltagere forventes en overvejende del at være burundier. Jamen så kunne jeg da godt lide at vide, hvori består så integrationen? Der kan da ikke være ret meget integration på det seminar. Seminaret kan være udmærket, men jeg nægter at tro på, at der er integration. Det vil sige, at det opfylder faktisk taget ikke reglerne for brobygningsprojekterne.

Punkt 6 hedder Støtteforeningen Second Floor. 95 pct. af medlemmerne har en anden etnisk baggrund end dansk. Hvor ligger integrationen henne? I projektresumeet står der videre, at kontingentet skal betales i maks. 3 måneder, og at de unge ikke har økonomi til at betale indmeldelsesgebyr og månedskontingent for deltagelse i foreningslivet. Det er jo kedeligt, men er der nogen, der tror, at de efter 3 måneder pludselig har råd til at betale for at gå til det? Det er vel helt andre ting, der skal til. 3 måneder, hvor de får et tilskud til kontingent osv., er da ikke i sig selv nok til hverken integration ... Der er altså frygtelig meget uro. Hvis jeg kunne bede om en lille smule ro, så jeg bare kan høre, hvad jeg selv siger i hvert fald.

Så derfor kan Dansk Folkeparti heller ikke stemme for dette projekt.

Men altså, som jeg sagde, Skjold og Ajax, Fremad Valby og et par stykker mere er ganske udmærkede.

Der står på side 2 i indstillingen, at Socialdemokraterne ikke ønskede at deltage i behandlingen af de pågældende sager på grund af en fremsat påstand om, at medlemmerne dermed ville være med til at bevilge tilskud til Socialdemokratiet – eller Socialdemokraterne, hedder det. Jamen det kan jeg altså ikke forstå, at man bliver så ophidset over. Der er vel ikke noget forkert i at sige, at DSU er socialdemokratisk. Der er vel heller ikke noget forkert i at sige, at DUI er socialdemokratisk styret. I hovedbestyrelsen for DUI er der jo medlemmer af Socialdemokratiet og AOF og hvad det hedder alt sammen, så jeg kan slet ikke forstå, at man kan blive så ophidset over det.

Majbritt Mamsen (C): Det er til det projekt, som der er så meget debat om rundt omkring i krogene og på talerstolen, »Kom og vær med i Valby«. Jeg har stemt for det, og begrundelsen for, at jeg har gjort det, er, at det henvender sig til børn og unge, og at man skal have fat i de etniske og have dem ud i foreningslivet med frivillige organisationer. Det kan jeg ikke stemme imod.

De Konservative vil dog sætte som betingelse, at borgmesteren garanterer os, at de kommer til at leve op til de kriterier, som de skal vurderes efter for at få bevillingen. Fordi, som indstillingen er nu,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

med afslag, er det jo fordi projektbeskrivelsen ikke har været god nok, og det vil vi gerne have en garanti for, at den bliver, før der bliver udbetalt nogle penge.

Jakob Hougaard (A): Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til sagens substans.

DSU har søgt om støtte til etablering af en pigegruppe, og om lødigheden af dette projekt kan man jo oplyse, som det også fremgår af indstillingen, at Dansk Ungdoms Fællesråd har bidraget med tilsagn om støtte til dette projekt.

Målet og substansen i sagen er jo bidrag til integration af de stille indvandrepiger, som jo har meget lidt kontakt til det danske samfund, og det er et alvorligt problem, som man forsøger at løse ved dette initiativ. Sagen er, at der er alt for mange indvandrepiger, der holder sig fra foreningslivet i dag, de holder sig også fra fritidstilbuddene, og så snart de går ud af skolens fritidshjem, ja så er de faktisk væk fra fritidslivet. Det er skadeligt for integrationen.

Så er der det her med pige grupper. Det har man gode erfaringer med rundt om i landet, også i København. Det er målet med pige grupperne at give de etniske indvandrepiger en positiv kontakt til det danske samfund og i det mindste give dem mulighed for at skabe de sociale netværk, som mangler, for at give dem nogle erfaringer, få mulighed for at udveksle erfaringer med andre indvandrepiger, så de bedre kan tackle de dilemmaer, som ligger i det kulturmøde, som er så vanskeligt. De skal lære at sige fra, de skal lære at stille krav. Det er vanskeligt, men de skal lære at opleve, at deres familiebaggrund og kultur er noget, der kan integreres i de organisations- og samværsformer, som kendetegner det danske samfund, herunder foreningslivet.

Der har i øvrigt også været etableret mange pige grupper med offentlig støtte, også med EU-støtte. Nogle af dem har været nødt til at lukke igen, når tilskuddet falder bort, og det er jo derfor, jeg synes, det er så oplagt, at man forsøger at få pige grupperne indarbejdet i nogle af de etablerede foreninger og i de etablerede danske organisationer, som er i kommunen.

Det gælder ikke mindst de politiske foreninger, som er meget vigtige. I den sammenhæng er det jo også et velkendt problem, at de etniske minoriteter ikke er særlig godt repræsenteret i det politiske foreningsliv. På den måde bidrager ideen med DSU's Pige gruppe jo også til at løse, hvad man kan sige er et demokratisk problem.

Jeg synes, der er meget stor brug for, at frivillige giver en hånd med til at løse disse problemer, og vi må da også fra politisk hold opmuntre til, at foreningsdanmark indtænker denne problemstilling i deres arbejde, herunder de politiske foreninger. Jeg synes, det er flot, at DSU har taget det initiativ. Det vil jeg bakke op om.

Brobygningspuljen, som vi taler om her, er jo netop afsat for at skabe aktiviteter i foreninger, som blandt de etniske minoriteter kan give et kendskab til foreningstraditionerne. Foreningsliv er jo meget dansk, så det er vigtigt for de etniske minoriteter, at de bliver introduceret for denne foreningskultur. I mine øjne er det rent faktisk folkeoplysning, når det er bedst. DSU's projekt lever op til alle de formelle krav.

Til dem, der taler om hvervekampagner og kritiserer projektet for det, jamen så står der jo rent faktisk i retningslinjerne for denne pulje, at det handler om etablering af aktiviteter for etniske minoriteter rettet mod medlemskab i det frivillige foreningsliv. Der kan da ikke være nogen tvivl om lødigheden af det. Derfor har jeg naturligvis også noteret mig, at forvaltningen har godkendt dette projekt, det lever op til alle de formelle krav.

Men desværre er der gået politik i sagen, der tegner sig jo her i dag et flertal imod denne idé, og det synes jeg er ærgerligt for integrationen, for hvad betyder det så for alle de andre foreninger, herunder politiske foreninger, som vil kunne tage nogle initiativer til gavn for integrationen?

Der vil jeg da godt pege på, at der er andre projekter på vej, hvor man så også kan sætte spørgsmålstegn principielt ved, om de vil kunne opnå støtte. F.eks. kan jeg oplyse, at Venstres Ungdom, Konservativ Ungdom, Danmarks Socialdemokratiske Ungdom og SFU er gået fælles om at lave et projekt, der hedder »Partier med plads«, som kommer her i foråret, og som DUF også har sagt, at de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

vil yde tilskud til. Skal det projekt nu også falde, hvis de kommer og ønsker støtte fra Københavns Kommunes puljer?

Jeg synes, det er ærgerligt, og jeg er ked af, at den har fået den drejning, som den har fået her i dag. Jeg vil appellere til de politikere, som vil stemme imod, om at revurdere denne holdning, og at man sender et signal til kommunens borgere, ikke mindst de etniske minoriteter, om, at Københavns Kommune er en kommune med plads, og at vi giver den opbakning til den her form for projekter, som de fortjener.

Klaus Bondam (B): Det tog lidt tid, før hr. Jakob Hougaard nåede frem til, at der var gået politik i sagen, og vi fik jo en lang svada præget af ungdommeligt engagement. Jeg må sådan set fastholde stadig væk, at jeg synes, der er mange interessante tanker i det.

Men det er nu ikke så meget det, jeg er gået op for at sige. Jeg er gået op for at sige, at Det Radikale Venstre stemmer imod SF's ændringsforslag. Vi synes, det er centreret ikke omkring nogle foreninger, men omkring nogle medarbejdere, som skal have løn, og det er ikke i vores øjne det, som er de oprindelige tanker bag det her.

Jeg har forstået på forvaltningen, at de tiloversblevne midler kan blive i puljen og udbetales ved senere lejlighed til andre projekter, såfremt det måtte vise sig aktuelt.

Bjarne Fey (F): Det er stort at komme efter den ungdommelige Jakob og den alfaderlige Klaus Bondam. Jamen for pokker da, jeg prøver at gøre det simpelt, men det bliver det rene mudder.

Jeg har undret mig lidt over, hvorfor man standsede denne sag fra Socialdemokratiets side. Tænk, hvis de var blevet i stuen, dengang vi holdt møde i Kulturudvalget. Så havde de sgu fået deres 20.000 kr., i hvert fald i Kultur- og Fritidsudvalget. Nu forsvinder de åbenbart ud i luften. Det må være sådan et eller andet frivilligt selvmord – hvad hedder det, harakiri?

Hr. Jens Kjær undrer sig over, hvad jeg ikke kan finde ud af. Det skal du slet ikke bekymre dig om. Hr. Jens Kjær skal slet ikke bekymre sig om, hvad jeg ikke kan finde ud af, hvad jeg godt kan finde ud af. Men det er jo problematisk, at man ikke må yde penge til medlemshvervning, når et af formålene er at få folk ind i foreningslivet. Hvordan pokker? Altså de ting kan jeg ikke få til at hænge sammen.

Når hr. Jens Kjær bruger argumenter fra folkeoplysningsloven, så spørger jeg: Hvorfor gør han det? Det er jo ikke den, vi bevilger penge over. Det er brobygningspengene, vi bevilger penge fra, og så er det de regler, der gør sig gældende her. Jeg forstår ikke hr. Jens Kjærs argumentation.

Det, SF så gerne vil, er, at vi ser på DSU's midler, og vi går ud fra, at de har nok i deres ressourcer og nok skal få det gennemført alligevel. Og så tænker vi: De her GOF-folk skal have en ekstra chance, det er et godt projekt. De har åbenbart ikke kunnet få fingeren ud af et vist sted, og vi giver dem en ekstra chance med lidt ekstra midler. Det er det, SF gerne vil gøre her.

Til Karin Storgaard: Det er ikke nødvendigvis integration mellem danskere og andre etniske grupper. Det er integration i det danske foreningsliv, som der står i § 1, foreningstraditionerne og det frivillige folkeoplysningsarbejde, det drejer sig om. Det behøver ikke at være fifty-fifty af den ene og den anden nationalitet. Det er foreningstraditionerne, det drejer sig om at lave brobygning mellem.

Jeg ved ikke, om man er blevet klarere på det her, men jeg er villig til at komme herop og gøre det lidt mere mudret igen, hvis det skulle være.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg kan ikke undgå at bekymre mig, Bjarne, selvfølgelig, vi er så meget sammen, vi bliver nødt til at forholde os ... undskyld, Bjarne Fey ... når nu stemmeafgivningen skifter, for det må jo have sine årsager.

Lad os starte med spørgsmålet, om Enhedslisten måske skulle være gået hen og blevet sådan et autoritært parti, der bare følger forvaltningsindstillinger. Det var der måske nogle i SF, der kunne mene. Men altså det fremgår jo netop af sagen, at vi prøver at tænke over hver enkelt sag og forholde os til den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

I DSU-sagen er der af forvaltningen indstillet penge. Det er vi imod. I den anden sag, med GOF, er der ikke indstillet. Det er vi enige i. Man må have lov til at forholde sig til hver enkelt sag konkret.

Jakob Hougaard holder et blændende forsvarsindlæg, som i sin generelle substans kunne bruges på alle ansøgninger inden for dette puljeområde. Men når vi kommer til det kritiske felt, og jeg vil slet ikke forholde mig til eller lade mig presse af, hvad der kommer af indstillinger, som DUF har støttet, altså næste år, det er jo ikke kriteriet i diskussionen, ved at prøve at lave en skillelinje, uanset at det også er foreningsliv at være medlem af et politisk parti. Det er et eller andet med anstændighed, det er noget med at sige, at vi som politikere og politiske partier selvfølgelig er voldsomt udsatte for at blive kritiseret for at bevilge penge til os selv og mele vores egen kage. Lad os gå ind og se, hvad pengene egentlig bliver brugt til i praksis.

Derfor kan man med en vis rimelighed sige, at når politiske partier herinde bevilger penge til sig selv, så skal de passe en lille smule på. Det synes vi er en ganske god retningslinje. Jeg prøvede med FOS-argumentet før, jeg skal ikke sige, det er det, der gælder her overhovedet, men selve retningslinjen er jeg faktisk enig i, at generelt herinde skal vi sgu, undskyld mig, skal vi aldrig give penge til egentlig rekruttering til partier. Det er en udmærket retningslinje at have.

Jeg ved ikke, om Jakob Hougaard mener det modsatte, at det faktisk er en god ting, og at jeg bare skal gå hjem og stille nye forslag, der indebærer noget med rekruttering til Enhedslisten, og som Jakob Hougaard her i salen vil forfægte med de samme smukke ord. Jeg er ligeglad med spørgsmålet, om det er brobygningspulje eller en hvilken som helst anden pulje, der er tale om. Det er jo et principielt spørgsmål, der her er tale om.

Så derfor, uanset DUF, så vil vi godt selv have lov til at tage stilling og selv have lov at tænke og passe lidt på de politiske partier også herinde.

Så til Bjarne. Ja, jeg har vist også svaret Bjarne Fey. Vi lægger en vis skillelinje her med politiske partier.

Angående denne her med Generelt Oplysningsforbund er det blevet sagt, at det jo er synd, at de ikke har kunnet dit og dat. Forvaltningerne har endda holdt et ekstra møde, fremgår det af sagen, men det har åbenbart ikke kunnet afklare grundlaget og gjort det så godt, at forvaltningen har indstillet.

Men jeg vil godt række en hånd ud på den måde og sige, at hvis der virkelig er tale om misforståelser, så burde man jo sende denne sag tilbage til udvalgene til afklaring, så man ordentligt kan få den belyst. Det vil vi gerne være med til. Vi vil ikke være med til på dette grundlag ... der er ikke kommet ét argument for, hvorfor forvaltningens indstilling er forkert. Det må man kunne kræve. Man må kunne komme og påvise, hvad det er for noget, forvaltningen har misforstået, og hvor projektet er fremragende.

Så derfor vil jeg stille forslag om, at denne sag, der har nr. 9, bliver vist tilbage til fornyet behandling i de to udvalg.

Mona Heiberg (A): Jeg vil sige til hr. Bjarne Fey, at i Folkeoplysningsudvalget har vi jo repræsentanter for oplysningsforbundene også, og jeg vil næsten sige til hr. Bjarne Fey, at han skal melde sig til et af de kurser, der drejer sig om regning eller matematik, når det er Bjarne Feys påstand, at hvis vi var blevet inde i lokalet, så havde vi selvfølgelig stemt denne sag hjem.

Jeg vil minde hr. Bjarne Fey om, at hr. Klaus Hansen altså er inhabil i denne sag på grund af, at han har ansøgt og er medunderskriver på en sag. Derfor er han også trådt ud af denne forsamling her og nu.

Det vil sige, at hvis Finn Rudaizky og Mona Heiberg var blevet inde i udvalget, så havde den stået 4-4. Og hvad sker der så, hr. Bjarne Fey? Det er os alle sammen bekendt: Så er forslaget bortfaldet. Så jeg vil bare sige, at man går gruelig galt i byen, når man ræsonnerer og konkluderer på den måde.

Vi kan ikke stemme for SF's ændringsforslag. Det kan vi ikke, fordi vi har fulgt forvaltningens indstilling, som vi har fuld tillid til er den rigtige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Nu kommer også hr. Jens Kjær Christensen med et forslag om tilbagevisning af hele sagen eller lidt af sagen eller hvad skal vi gøre her. Det synes vi ikke er nogen god idé, helt ærligt. Det har taget os næsten en time for disse småpenge her i aften. Skulle vi ikke bare se at få den afgjort?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Og alle de andre derefter, kan man sige.

Karin Storgaard (O): Bjarne Fey fra SF talte om integration i dansk foreningsliv. Jamen det kan jeg da godt være enig i, men jeg vil bare henvise til retningslinjerne for tildeling af brobygningsmidler, hvis hr. Bjarne Fey ikke har læst dem, på side 1, hvor der står, jeg bliver lige nødt til at citere lidt fra § 1:

»Formålet med brobygningspuljen er at sætte aktiviteter i gang (...) og udbrede kendskabet til danske foreningstraditioner blandt etniske minoriteter og at fremme integrationen af etniske minoriteter i de frivillige folkeoplysende foreninger for børn og unge.«

Så det er sådan lidt mere uddybende end det, som hr. Bjarne Fey sagde heroppefra.

Så forstår jeg godt, at Jakob Hougaard står heroppe og roser, hvad DSU gør. Det er da helt rigtigt, og det er helt legalt. Jakob Hougaard har forbindelser til DSU, og DSU laver et godt stykke arbejde, ligesom mange andre politiske ungdomsorganisationer, helt tilgivet. Der bliver lavet mange gode ting af ungdomsorganisationerne.

Så vil jeg sige, fordi der åbenbart var nogle, der ikke rigtig hørte det, fordi mikrofonen ikke vendte helt rigtigt, eller også talte jeg ikke højt nok før, da jeg var heroppe vedrørende DUI, men jeg vil bare endnu en gang sige, at DUI jo er socialdemokratisk styret. I hovedbestyrelsen i DUI sidder der jo folk fra Socialdemokratiet og fra LO, fra AOF og DSU.

Så vil jeg sige, at DUI igennem årene har fået betragtelige tilskud fra Københavns Kommune. Det har så ikke lige noget med denne sag at gøre, men alligevel har det noget med det at gøre, fordi man til driften på 4 år har fået 773.275 kr. og i deltagertilskud 271.579 kr., bare til orientering for forsamlingen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det 3. runde.

Bjarne Fey (F): Kære alle sammen. Mona Heiberg, der er noget, vi har misforstået fuldstændig. Socialdemokratiet erklærer sig selv inhabil under punkt 1, og ved punkt, hvad hedder det, valgte de selv at gå ud. Det er jo ikke generelt, I gik ud. I valgte at gå ud til nogle få punkter, hvor I selv erklærede jer inhabile, mens udvalget mente, I ikke var inhabile. I valgte jo selv at gå ud. At Klaus Hansen er inhabil i en enkelt sag, berettiger jo ikke til, at I andre går ud i de andre sager. Så det er jeres eget problem det der. Det har ikke noget med os at gøre.

Og så Karin Storgaard. Der står ikke noget om, at der skal være danskere i det. Der står »danske foreningstraditioner«. Der er ikke noget andet i det her. Og vi behøver ikke at opfylde alle kriterierne i de her regler. Man kan se, at f.eks. Boldklubben Skjold bare skal opfylde § 3, stk. 1, så er det o.k., så får de penge til det, og det er også medlemshvervning, så det basker.

Så synes jeg principielt, at hvis man går på strandhugst efter de politiske partier, så bør det stå i et sådant vedtægtsgrundlag, der er baggrund for det, at der ikke kan tildeles penge til politiske partier. Dette er en generel oplysningspulje, integrationspulje, og hvis ikke politiske partier skal have penge fra den, så burde det jo stå der. Alt det andet er udenomssnak, og så er der gået politik i det. Det må jeg jo give hr. Jakob Hougaard fuldstændig ret i.

Men vi lytter jo også, og vi synes også, at Jens Kjær's argumenter var gode, og Majbritt Mamsens bemærkninger om, at man skal have garanti for, at de penge bruges fornuftigt, jamen det gør, at vi godt kan støtte, at sagen ryger tilbage til genbehandling, fordi vi har et stort hjerte, vi vil godt prøve at hjælpe dem på rette led. Men det er klart, at hvis det er kassetækning eller ufyldestgørende, så skal de selvfølgelig ikke have pengene. Så vi bakker det op.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Mona Heiberg (A): Hr. Bjarne Fey, jeg vil så bare sige det igen. I forhold til punkt 2: »Et mindretal (Bjarne Fey og Klaus Bondam) stemte for indstillingen.« Tak for det. Hvis Mona Heiberg og Finn Rudaizky havde været der ... (*Afbrydelse*). Klaus Hansen er inhabil i denne sag ... Jeg har lige fået oplyst af sekretariatet, at hvis man er inhabil i en del af sagen, så er man inhabil i sagen. Dette er dokumenteret af BR's sekretariat. Hellen Hedemann, Helle Sjelle, Karin Storgaard og Jens Kjær Christensen stemte imod. Det ville stå 4-4, og alle kan regne ud, hvad der så ville være sket med det forslag.

Men jeg vil også sige en anden ting. Punkt 4 er tilskud til Boldklubben Skjold, og så kommer Boldklubben Fremad Valby osv., osv., dernedad, som får de her tilskud. Det får de jo, fordi de gerne vil have nogle flere og nogle nye medlemmer i deres klubber og i deres foreninger. Det er da vel ikke så forfærdelig odiøst, hr. Jens Kjær Christensen, at man som politisk ungdomsorganisation også vil integrere, også vil være med i foreningslivet, også vil have nye medlemmer. Og det er så bare også, som Jakob Hougaard tidligere sagde, at det er meget vigtigt for alle ungdomsorganisationer, socialdemokratiske eller ej.

Nu har vi diskuteret de her retningslinjer, nu træffer vi en afgørelse. Det må være således, at det må få en konsekvens. Vi må jo tage de her retningslinjer op til diskussion, når der er så mange fortolkningsmuligheder, som der bliver fremført her i aften. Vi bliver nødt til at diskutere det igen. Hvis man fortalte, at man på miljøområdet havde givet penge til SF: Vorherre bevares, det går da ikke. Hr. Jakob Hougaard har lige stået heroppe og fortalt, hvad for nogle andre politiske ungdomsorganisationer der også har fået midler, jamen det går ikke.

Venner, vi bliver nødt til at tage dette punkt seriøst og tage det op og så få lavet en konsekvens og nogle retningslinjer på dette område.

Klaus Bondam (B): Jeg er lettere forvirret nu, for hvis det er sandt, det, som Mona Heiberg udtaler, at juristerne bag mig udtaler, så er der en rent forvaltningsmæssig fejl i denne sag, i og med at Klaus Hansen har stemt for punkterne 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 og 11. Jeg ved ikke, hvad der sker, hvis der er den slags fejl. Der er jeg for ny og uerfaren i denne forsamling, men det er, hvad der er sket.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er et svært spørgsmål, det her med, hvornår man er inhabil. Jeg er selv ved at afprøve det endnu en gang. Reglerne er faktisk ret stramme for, hvornår man overhovedet kan være inhabil i øvrigt, vil jeg lige sige. Det er én ting. Men denne oplysning om den tekniske side af sagen.

Denne sag består af flere sager. Jeg mener ikke, der skal være tvivl om, hvad det er for nogle beslutninger, man tager, så altså hvis konsekvensen af det er, at der er begået faktuelle, proceduremæssige fejl, så er der kun én vej, og det er, at hele sagen går tilbage til udvalget. Så enkelt er det, så enkelt er det. Hvis det er sådan, og det kan Martin Geertsen jo hurtigt få verificeret af forvaltningen, er der ikke noget at snakke om, så går sagen tilbage.

Jeg vil lige sige til Mona Heiberg, der er oppe igen og sige, jamen det handler jo om, at man skal få nye medlemmer i foreninger. Ja, det er rigtigt, og det står i fundatsen, og det er jeg heller ikke uenig i overhovedet. Jeg prøver bare ganske blidt og klart at sige, at jeg mener, der er en skillelinje med politiske partier. Hvis man ikke kan forstå det, mener jeg, man har et problem over for offentligheden, fordi hvis man mener, at vi kan bevilge penge til rekruttering i politiske partier, jamen så er det en la-deport. Jeg tror ikke, befolkningen vil anse og omfatte os med respekt, hvis det var det, vi brugte pengene til herinde.

I forvejen får partierne penge, undskyld mig, på den ene og på den anden facon, og man ville fra denne forsamlings side udsætte sig for berettiget kritik og tvivl om, hvad pengene i virkeligheden blev brugt til. Det er der slet ingen grund til at rode sig ind i. Jeg er sikker på, at også DSU selv kan løfte denne opgave uden noget problem.

Men hvis det forholder sig som oplyst på det nærmeste af Klaus, så må hele sagen gå tilbage, og dermed bortfalder selvfølgelig mit ændringsforslag om delt nr. 9.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg kan forstå, at der er en del tvivl om, hvilke jurister der har ret, og jeg vil så i morgen tage et kæmpeskænderi med Kultur- og Fritidsudvalgets jurist, eller rettere sagt, han vil skælde mig ud for at sige det, jeg gør nu.

Jeg kan forstå, at der er en del tvivl om, hvilke jurister der har ret, og hvorvidt det juridiske er helt afklaret, så jeg vil sådan set følge hr. Jens Kjærs indstilling om, at hele sagen tilbagevises til Kultur- og Fritidsudvalget, så vi alle sammen kan få sat fokus på alle de kildne spørgsmål, der er i denne sag, én gang til. Det vil vi i hvert fald i Venstre se frem til, så lad os gøre det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet. Der er stillet et spørgsmål om det med inhabiliteten. Det er rigtigt, at hvis man er inhabil, er man det i hele sagen, så-dan som sagen er lagt op. Der er ikke så meget at spille om i den sammenhæng.

Der er stillet forslag om, at sagen tilbagevises til Kultur- og Fritidsudvalget. Det er sagen som helhed.

Klaus Hansen (A) deltog ikke i behandlingen af sagen på grund af inhabilitet, idet han er formand for en af ansøgerforeningerne.

Efter forslag fra Enhedslisten blev sagen tilbagevist til Kultur- og Fritidsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

=====

2) BR 622/02. Tingbjerg Idrætspark

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen giver en tillægsbevilling på 4 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2003 konto 0.30.3 (pulje til kultur, fritid og idrætsområdet) i form af overførsel af uforbrugte midler fra Kultur- og idrætspuljen på 62 mio. kr. afsat i budget 2002, samt at Borgerrepræsentationen giver en anlægsbevilling på 4 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget til ny tribune og udvidelse af anlæg i Tingbjerg Idrætspark. Kassemæssig dækning anvises på udvalgets budget 2003 konto 0.30.3 (pulje til kultur, fritid og idrætsområdet).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

3) BR 642/02. Medlemsforslag om Sjællandsgades Badeanstalt

(Stillet af Klaus Hansen (A), Hellen Hedemann (F), Bjarne Fey (F), Finn Rudaizky (A), Karin Storgaard (O), Klaus Bondam (B) og Jens Kjær Christensen (Ø)).

Forslag om, at Borgerrepræsentationen giver en tillægsbevilling til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2003, bevilling Kultur og Fritid konto 0.30.1 på 2,89 mio. kr. til drift af Sjællandsgades Badeanstalt og at Borgerrepræsentationen til finansiering heraf giver en negativ tillægsbevilling til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2002, konto 0.30.3 (idræts- og kulturpulje) på 2,89 mio. kr., at Borgerrepræsentationen beslutter, at Sjællandsgades Bad med indbo fra den 1. januar 2003 midlertidigt placeres i Kultur- og Fritidsforvaltningen, idet de ansættelsesretlige konsekvenser mv. heraf skal afklares i forbindelse med Borgerrepræsentationens behandling af sagen, at Borgerrepræsentationen beslutter, at forvaltningen aktivt indgår i en dialogproces med styringsgruppen med henblik på at støtte udviklingen af aktiviteter i Sjællandsgades Bad, samt at Borgerrepræsentationen beslutter, at forvaltningen i samarbejde med KI går ind i arbejdet med at sikre overgangsprocessen, indtil forvaltningen for Kultur- og Fritidsudvalget forelægger et konkret forslag om den fremtidige drift af Sjællandsgades Bad.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ønsker nogen af forslagsstillerne ordet hertil? (*Ophold*). Det er jo en ny situation, at forslagsstillerne ikke ønsker ordet. Der er endda mange af dem.

Leslie Arentoft (V): Jeg kan sådan set godt forstå, at der ikke er nogen, der har lyst til at tage ordet i denne sag, fordi det jo er en ren prioriteringssag: Hvad er det, vi ønsker her i kommunen? Ønsker vi at videreføre Sjællandsgades Badeanstalt, eller ønsker vi en overdækning af Fælledbadet?

Det er helt klart for os i Venstre, at hvis man kigger på medlemsfolk, der kommer igennem de systemer her, så har vi altså den situation ude på Sjællandsgades Bad, at ganske få benytter det, og de benytter det langt mindre end den overdækkede svømmehal.

Så jeg kan slet ikke forstå den prioritering, man lægger for dagen her. Vi ved, at skoler vil få et problem, de kan ikke gennemføre deres undervisning, vi ved, at alle efterlyser svømmetid. Vi kan også se, at faktisk er antal besøg ikke dalet, siden Øbrohallen blev renoveret, så vi kan overhovedet ikke forstå, hvorfor man prioriterer sådan.

Vi kunne for de samme penge drive Fælledbadet, også med en overdækning. Der skulle godt nok findes et beløb mere, men vi kunne da i hvert fald frem til sommer, frem til næste budget, sørge for, at svømmehallen blev holdt ved lige.

Så vi må desværre stemme nej til Sjællandsgades Bad. Hvis vi havde pengene, hvis det var en verden, hvor vi ikke skulle prioritere i, så havde vi selvfølgelig stemt ja til Sjællandsgades Bad, men sådan ser virkeligheden jo ikke ud.

Klaus Hansen (A): Baggrunden for KI's forslag om nedlæggelse af badeanstalten anerkender vi fuldt ud, når man ser på tilbagegangen i besøgstallet. Det kan med rimelighed i øvrigt også anerkendes, når KI som øvrige kommunale institutioner med passende mellemrum vurderer de aktiviteter, som man har, om de skal fortsættes, nedlægges, ændres eller på anden måde strammes op som en almindelig del af ajourføringen af de aktiviteter, som man har ansvaret for.

Når Den Socialdemokratiske Gruppe med andre anbefaler, at badeanstalten ændrer struktur, organisation og driftsform og afdækker, om der er grundlag for en videreførelse under andre former, har det baggrund i en vurdering af kvarterets sociale forhold, de mange boliger i kvarteret, som ikke har eget bad eller bademuligheder, og en vurdering af, om et andet driftsgrundlag har en fremtid, særligt med sigte, og det er vi meget opmærksomme på, på driftsøkonomien og de muligheder, som man lokalt har for at stille noget i udsigt, som man også kan have en forventning om kan bære driften.

Fra initiativgruppen er der givet tilsagn om, at nye tiltag undersøges, at der i samarbejde med det lokale butiks- og erhvervsliv søges tiltrukket aktiviteter, som kan bidrage til driften, samt at udfolde aktiviteter, som velbegrundet kan udnytte de mange kvadratmeter, der er i bygningen. Der er således en forventning om, at der kommer et oplæg på et nyt forretningsgrundlag, som der senere kan tages stilling til.

Med disse ord anbefaler vi fra Den Socialdemokratiske Gruppe medlemsforslaget.

Når Venstre, det kan jeg så tage med, peger på en alternativ brug af de her midler frem til sommerferien, kan jeg kun sige, at allerede på det tidspunkt, da man erfarede, at Østerbro Svømmehal desværre måtte lukke på grund af nedstyrtningsfaren, var det en klar forudsætning for en beslutning i KI-bestyrelsen, at den indsats, man gjorde derude på den pågældende badeanstalt, skulle vare så længe, som svømmehallens reetablering skulle finde sted. Den kom så til at vare lidt længere – en tidligere diskussion har afdækket det – den kom til at blive meget dyrere.

Men jeg må sige, at den politik, man fra KI's side, men også herfra har fulgt i forhold til svømmehadet derude, lever helt op til den forudsætning, som var, dengang man konstaterede, at det var ved at brase sammen, og man gik ind og lavede midlertidige foranstaltninger, så man stadig væk i området i hele byggeperioden havde nogle faciliteter, som man kunne gå ind og anvende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Vi må sige, at hvis man i byen skal til at diskutere svømmehaller, placering af svømmehaller – nu er det ikke lige det, der primært står på dagsordenen, og jeg har noteret mig Venstres mindretal, derfor må jeg kommentere det, når Venstre selv fremhæver det – ja, så er jo spørgsmålet, om det er lige ude på Østerbro med så få meters mellemrum, der er brug for en ny helårssvømmehal. Jeg er sikker på, at mange har forslag om, hvor den eventuelt kan placeres. Den Socialdemokratiske Gruppe har da et par stykker.

Bjarne Fey (F): Det er jo et spørgsmål om prioritering, siger Leslie Arentoft, vel vidende, at der ikke var penge til at drive det i efteråret.

Dette er ikke nogle driftsmidler. Det er nogle penge, der var i overskud. Det var en sum penge, der var tilovers. Vi havde muligheden for at vælge, det er rigtigt, men det er også vores indstilling, at hvis vi slap Sjællandsgades Bad nu, så var Sjællandsgades Bad død for tid og evighed.

En overdækning af en svømmehal, uanset om det bliver Bellahøj eller det bliver Østerbro eller ej, kan genoplives, det er helt korrekt, der er potentiale, der er efterspørgsel efter det. Men så synes jeg, man skal prioritere det og banke det ind i budgettet, så man får de driftsmidler til det, og det kan man jo tage med i diskussionen om budget 2004.

Men når SF peger på Sjællandsgades Bad, så er det også, fordi der ligger nogle andre potentialer i det. Klaus Hansen fra Socialdemokratiet var oppe og pege på den sociale dimension, men der ligger også en idrætspolitisk overvejelse i det her. Det er, at vi skal sikre, at der er en mangfoldighed af idrætsudtryk i byen. Badeanstalter, badehuse, er underforsynet i en badekultur, som har en lang historie, som simpelt hen er ved at forsvinde stille og roligt. Man har systematisk udpintet det i KI-systemet. Det kan der være gode grunde til, det kan der være dårlige grunde til, men de er fuldstændig blevet fjernet, en efter en. Sofiegade Bad oplever nu en mental renæssance, hvor man har ideer til at genoplive den gamle badekultur i en mentalhygiejnisk, idrætspolitisk dimension.

Jeg ved, at det her er langt, langt uden for Venstre, det kan de slet ikke forholde sig til. Det skal være noget mainstream, som vi alle kan forstå. Så det her er også en kamp for et idrætspolitisk udtryk, som vi har meget lidt af i byen. Man kan tage længere sydpå, og så kan man se det i alle mulige af-skygninger, i Tyskland, i Rumænien, i Italien, Grækenland, Tyrkiet, masser af steder.

Derudover har det også en interaktionseffekt. Det er et af de steder, hvor vi kan få folk til at mødes på tværs af etnicitet. Så det har ud over en social dimension også en integrationsmæssig dimension og en idrætspolitisk dimension. Derfor kan vi anbefale dette forslag.

Jens Kjær Christensen (Ø): I denne sag er jeg slet ikke bekymret for Bjarne Fey. Han har yttret sig så florumvundet og præcist, at jeg kun kan tilføje, at Enhedslisten fuldkommen deler denne betragtning.

Men i øvrigt er der et andet aspekt, jeg godt vil tillade mig at fremhæve. I jagten på at tilfredsstille borgernes lyster på enhver facon er det ofte sådan, at der er visse befolkningsgrupper blandt københavnere, som man kommer til at glemme: fattigrøvene – lad mig bruge det ord på den måde – folk, der ikke er i fokus.

Vi er selvfølgelig klar til, det er der heller ikke noget forkert i, at bruge alle mulige midler som tilskudsmidler i forhold til teatre, museer osv. Udgangspunktet var jo, at KI lavede en sammenligning med, hvor meget det egentlig kostede at sætte penge i folks bagdel, når de gik ind i badet, men altså hvis man sammenlignede det med i øvrigt, hvad det faktisk koster at give folk penge med, når de enten går på museet eller i teatret, jeg siger det blot, så er det en helt anden verden, vi befinder os i, altså et væsentligt større beløb.

Derfor dette blik for, at der også findes andre mennesker i denne by, som også har nogle sociale behov og også har behov for, at der eksisterer nogle rammer, hvorunder det kan udfoldes. Det er en væsentlig opgave for os at holde fast i. Derfor støtte til dette forslag.

Jeg kan selvfølgelig ikke undlade at sige, da det nu kører så sent i gang, at vi jo skal være opmærksomme på med denne beslutning, at vi snart skal lave budget for år 2004, og det er vi i Enhedsli-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

sten selvfølgelig også fuldkommen klar over ligesom alle andre. Jeg har selvfølgelig personligt svært ved at se, at man sætter det her i gang og så samtidig om 2 måneder eller 3 måneder i Kultur- og Fritidsudvalget må bortprioritere, at der er noget, der hedder Sjællandsgades Bad. Bare for ligesom at påvise, hvad mekanikken også er.

Leslie Arentoft (V): Det lyder, som om Bjarne Fey aldrig nogen sinde har været på Sjællandsgades Bad. Det er ikke et idrætspolitisk tiltag af dimensioner. Det er en række brusekabiner, hvor vi har været oppe på at give 62 kr. i numsen på hver eneste badende – 62 kr.! Hvis endelig man vil lave en sammenligning, så er den rimelige sammenligning at foretage med, hvad det koster os i kommunen at sende folk i en svømmehal. Der kan jeg så oplyse, at prisen ligger, den varierer lidt, på mellem 24 og 35 kr. Så altså det dobbelte for at tage et brusebad. Det synes vi er et idrætspolitisk tiltag af dimensioner – hvabehar!

Indstillingen – som anbefalet af Kultur- og Fritidsudvalget – blev godkendt med 33 stemmer imod 15.

For stemte A, F, B, Ø og O.

Imod stemte V og C.

=====

4) BR 636/02. Ankenævnet for de københavnske huslejenævn

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen – i overensstemmelse med indstilling fra Lejernes Landsorganisation - beskikker Helene Toxværd som nyt medlem af Ankenævnet for de københavnske huslejenævn i stedet for Niels Busk; beskikkelsen er gældende for perioden 21. december 2002 til 28. februar 2006, dog ikke længere end den nuværende boligreguleringslovs bestemmelser om huslejenævn er gældende.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

5) BR 643/02. Udmøntning af pulje til fremme af mobiliteten på boligmarkedet

Indstilling om, at Sundhedsforvaltningen etablerer et samarbejde med Boligtrivsel i Centrum (BIC) om en boligrådgivning for ældre på det nedenfor anførte grundlag. Det er herved forudsat, at der efter 1 år foretages en intern evaluering af indsatsen med deltagelse af repræsentanter for Sundhedsforvaltningen og Økonomiforvaltningen. Evalueringen forelægges Sundheds- og Omsorgsudvalget til godkendelse. (Det bemærkes, at BIC i deres arbejde vil understøtte ønsker om etablering af bofællesskaber evt. i ældreboligkomplekser, samt at Sundheds- og Omsorgsudvalget snarest forelægges en plan for evalueringen i det første år, med angivelse af prioriteringer og mål), samt at der i Sundheds- og Omsorgsudvalgets budget for 2003 indarbejdes en tillægsbevilling på 1.281 t. kr. samt at der i Sundheds- og Omsorgsudvalgets budget 2004 og 2005 indarbejdes henholdsvis 1.281 t. kr. og 510 t. kt. (2002 p/l). Der anvises kassemæssig dækning på Økonomiudvalgets budget, bevillingen Fælles anlægspuljer, funktion 6.51.3 i 2002-2004 (Pulje til fremme af mobiliteten på boligmarkedet). (Økonomiudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag 625/02 og sag 626/02:

6) BR 625/02. Medlemsforslag om forsøg med kollektive bofællesskaber for ældre indvandrere
(Stillet af Abderrahman Ben Haddou, D):

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Det indstilles, at beslutningsforslaget og ændringsforslaget anses for opfyldt med allerede gældende bestemmelser i lov om social service og forslaget til udmøntning af pulje til fremme af mobiliteten på boligmarkedet (Boligrådgivning for ældre).

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag 643/02 og sag 625/02:

7) BR 626/02. Medlemsforslag om etablering af seniorbofællesskaber

(Stillet af Bente Møller, Ø):

Indstilling om, at beslutningsforslaget anses for opfyldt med forslaget om udmøntning af pulje til fremme af mobiliteten på boligmarkedet (Boligrådgivning for ældre).

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Carl Christian Ebbesen (O): I Dansk Folkeparti er vi egentlig ganske glimrende tilfredse med, at man får gang i det her rullende projekt med at få kigget på, om der er nogle, der kan få en bedre bolig. Der er måske nogle, der har en for stor bolig, og der er nogle, der har en for lille bolig. Og i det hele taget, at vi får sat gang i hele den her mobilitet omkring boligmarkedet. Det kan give et glimrende fremskridt.

Når man så går det her forslag igennem, som handler om alle de her gode ting, så kommer den evindelige ting, som altid skal puttes ind i kommunens forslag efterhånden, nemlig at der skal gives positiv særbehandling til de etniske minoriteter.

Så sidder jeg og tænker lidt: Jamen hvor meget har gruppen etniske minoriteter egentlig tilfælles? Er de nogen fælles gruppe, når det kommer til stykket? Er det sådan fundamentalistiske jøder og fundamentalistiske palæstinensere, man skal lave sådan et specielt plejehjem for eller boliganvisning, eller hvad er det? Altså jeg tror da ikke, de har noget specielt godt fællesskab eller vil betragtes som en gruppe, der skal ses under ét.

Jeg synes, at vi som udgangspunkt skal lave en politik, som er god for de borgere, der bor i København, og så skal man da ikke kigge på, om de er hvide, grønne, blå eller hvilken etnisk oprindelse de har.

Så derfor ønsker vi at få videreført den protokolbemærkning, som jeg også har anført i udvalget, nemlig:

»Dansk Folkeparti tager forbehold for, at ældre københavnere med anden etnisk baggrund skal udgøre en særlig målgruppe. Dansk Folkeparti er modstander af denne positive særbehandling.«

Man gik først til afstemning vedr. sag 643/02:

Indstillingen – som anbefalet af Sundheds- og Omsorgsudvalget og Økonomiudvalget – blev godkendt.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Sundheds- og Omsorgsudvalget og Økonomiudvalget:

"Dansk Folkeparti tager forbehold for at ældre københavnere med anden etnisk baggrund skal udgøre en særlig målgruppe. Dansk Folkeparti er modstander af denne positive særbehandling."

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag 625/02:

Indstillingen blev godkendt.

Til sidst gik man til afstemning vedr. sag 626/02

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Indstillingen blev godkendt.

8) BR 631/02. Overførsel af plejeboligerne "Verahus" og "Vibegården"

Indstilling om, at plejeboligerne "Verahus" og "Vibegården" pr. 1/1-2003 overføres til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, samt at der fra Sundheds- og Omsorgsudvalgets budget 2003 overføres 21,9 mio. kr. til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til dækning af driftsudgifterne på "Verahus" og "Vibegården".

Overførslen til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget på i alt 21.900.000 kr. sker fra Sundheds- og Omsorgsudvalgets bevillingsområde "Pleje, service og boliger for ældre" på budget 2003 med 21.471.000 kr. fra funktion 5.32 (Pleje og omsorg mv.) og 429.000 kr. fra funktion 5.34 (plejehjem og beskyttede boliger).

Den centrale lønpulje blev udmøntet i forbindelse med vedtagelse af budgettet for 2003. Eventuelle lønmidler vedr. personale for Verahus og Vibegården vil blive overført fra Sundheds- og Omsorgsudvalget til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i forbindelse med forelæggelse af sag om overførsel af midler mellem budget 2002 og budget 2003. Denne sag forelægges Borgerrepræsentationen i juni 2003.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

9) BR 628/02. Opførelse af en integreret daginstitution Frederikssundsvej 277

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling til opførelse af en daginstitution på matr. nr. 1274 Husum, Frederikssundsvej 277 med 12 vuggestuepladser, 44 børnehavepladser og 12 basispladser til børn med psykosociale vanskeligheder i alt kr. 18.566.000. (Det er en forudsætning, at institutionens vuggestuebørn kan fortsætte i institutionens børnehave, hvis forældrene ønsker det).

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Økonomiudvalget – blev godkendt.

10) BR 640/02. Etablering af flere sikrede pladser på Sønderbro Sikret

Indstilling om, at der etableres 5 nye sikrede pladser på Sønderbro Sikret i henhold til aftale indgået med Socialministeren, samt at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget får et internt lån på 7,5 mio. kr. til budget 2003, bevillingen Børnefamilier med særlige behov, funktion 5.24.1, idet der anvises kasse-mæssig dækning under Økonomiudvalget på funktion 8.05.3 (kassen) i budget 2003. Lånet tilbagebetales ved regnskabsafslutningen 2002, såfremt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har et samlet mindreforbrug i 2002. Såfremt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget ikke har et samlet mindreforbrug, tilbagebetales lånet ved at reducere udvalgets budgetramme for 2004.

Regnskabsprognosen for 3. kvartal for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget viste et samlet mindreforbrug på det rammebelagte område på 220 mio. kr.

Derudover forudsættes det, at evt. driftsudgifter forbundet med sagen afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budgetramme.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

=====

11) BR 650/02. Indgåelse af lejemål
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

12) BR 624/02. Valg til Boligkommissionen

Indstilling om, at Embedslæge Anne Fabricius vælges som lægefagligt medlem af Boligkommissionen, at embedslæge Kristine Holk vælges som suppleant for det lægefaglige medlem af Boligkommissionen, at formand Helene Toxværd vælges som de større lejerforeningers medlem af Boligkommissionen, samt at der vælges en suppleant for de almene boligselskabers medlem af Boligkommissionen. (Bygge- og Teknikforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt med tilføjelse om, at direktør Niels Peter Pedersen, Fællesadministrationen 3 B blev valgt som suppleant for de almene boligselskabers medlem af Boligkommissionen, jf. indstillingens 3. at.

=====

13) BR 621/02. Handlingsplan for trafikafvikling i København

Indstilling om, at der i 2004 og 2005 afsættes 20 mio. kr. om året til realisering af de tidligere besluttede projekter til gennemførelse af "Handlingsplan for trafikafvikling 2000 – 2005. (Bygge- og Teknikudvalget)

Jens Johansen (F): Det her handler om et sort forlig, som blev indgået for nogle år siden, og hvor der ikke var afsat penge nok, og så skal der nu afsættes 2 gange 20 mio. kr. mere i 2004 og i 2005.

Vi skal fra SF's side blot bemærke, at vi er indstillet på at tiltræde indstillingen fra Økonomiudvalget, der bl.a. handler om, at de 20 millioner i 2005 reserveres til Vesterbro Byrums- og Trafikplan. Vi vil fokusere på trafikken, men også give en skilling til renovering af Sønder Boulevard. Men vi mener bestemt ikke, at hele beløbet skal anvendes til Sønder Boulevard, idet der er store trafikale problemer bl.a. på Enghavevej og Gasværksvej, som indgår i den lokale debat, som vi mener skal imødegås ved de løsninger, der er indeholdt i forslaget fra Vesterbro.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

=====

14) BR 639/02. Lokalplan Østamagerbanen med kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplanen "Østamagerbanen" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede justeringer vedrørende banens længdeprofil og tværgående trafikforbindelser m.v., der medfører ændringer af § 1, 2. "pind", af § 4, stk. 1, 2, 4 og 7 samt indsættelse af et nyt § 4, stk. 5 med den konsekvens, at stk. 5, 6, 7 og 8 bliver til stk. 6, 7, 8 og 9, af § 5 stk. 2, 4 og 6 samt tilføjelse af et nyt stk. 7, og erstatning af tegninger nr. 27.479, 27.480 og 27.482. med tegninger nr. 27.591, 27.592, 27.593, 27.594 og 27.595 samt ændring af §13.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Mikkel Warming (Ø): I øvrigt, var det ikke denne sag, overborgmesteren engang var delvis inhabil i, men også kun delvis, jævnfør tidligere tiders diskussioner?

Bare meget kort: Dette rådne kompromis, der blev lavet, hvor Østamagerbanen ikke blev nedgravet, sådan som der ellers var en vis forventning om på baggrund af løfterne under valgkampen, kan vi stadig ikke tilslutte os. Vores forbehold er et udtryk for, at vi ikke vil stemme for det. Vi vil stemme imod, at man nu bekræfter en delvis nedgravning og dermed det kompromis, der blev lavet. Vi mener, at metroen skal graves ned. Vi mener, at hvis man ikke få en ordentlig løsning, så skal man hellere vente.

Jeg vil egentlig i den forbindelse måske nok spørge specielt Venstre, som, da man lavede den rådne aftale i foråret, var meget ivrig for at sige, at kampen fortsatte, og at der skulle graves mere ned, og det var slet ikke slut endnu: Hvor mange centimeter af Østamagerbanen har Jesper Schou Hansen fået gravet ned i det sidste halve år?

Fordi vi ved jo ikke rigtig, hvad han har gjort. Vi andre har nærmest ventet ved telefonen, haft e-mailen åben: Hvornår kom der et initiativ fra Jesper Schou Hansen til at få gravet metroen længere ned dengang, som han jo lovede, at han ville slås for, dengang i april? Vi andre mente, dengang vi stemte imod, at den sag sådan set reelt var afsluttet med det rådne kompromis, man lavede.

Hvor mange centimeter har Venstre fået gravet metroen yderligere ned siden april måned?

Borgmester **Søren Pind:** Jeg ved ikke, om det var det, Mikkel Warming sigtede til, som jeg nu lige giver en meget, meget kort protokolbemærkning til, fordi generelt set er vi jo meget positivt indstillet over for metroen.

Men som vi jo tidligere har stillet et finansieringsforslag om, og som vi siden er blevet meget klandret for og rent faktisk er holdt uden for en række forlig for at gøre, så vil vi da sådan set fortsætte og sige, at vi principielt mener, at metroens 3. etape bør nedgraves, som vi tidligere har meddelt og i samme forbindelse anvist finansiering.

Men vi stemmer for. Vi synes, det her er glimrende, og vi synes også, at metroen er et godt skridt fremad for den kollektive trafik i København.

Ole Hentzen (C): Det er muligt, at borgmesteren føler, at han taler meget blødt og siger noget meget blødt. Selvfølgelig er det væsentligste det sidste, han siger: Men jeg elsker forslaget, og jeg stemmer for det. Det er selvfølgelig det allervæsentligste. Formuleringen af alt det andet er vel til gavn og gunst for den uro, der måtte have været i Venstregruppen for at få det her på plads.

Jeg tror, jeg kan tale på vegne af de fleste af os, der elsker dette forslag, og sige: Hvor ville vi alle elske, hvis der var penge, og vi kunne få den gravet ned, og ih, hvor vi elsker det forslag alligevel, som blev resultatet af det. Så vi stemmer også for det.

Jens Johansen (F): De eneste partier, der sådan helhjertet, undskyld, det eneste parti, der sådan helhjertet er gået ind for, at det her bare skulle gennemføres, er De Konservative. Alle andre snakker udenom, alle andre snakker udenom, bortset fra os, der nu stemmer imod det her lokalplanforslag, for det gør vi sammen med Enhedslisten, fordi vi mener, det er en dårlig løsning det her, metroen skal graves ned.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 14.

For stemte A, V med undtagelse af 1 medlem (Leslie Arentoft), B, O og C.

Imod stemte 1 medlem af V (Leslie Arentoft), F og Ø.

Winnie Larsen-Jensen (A) ønskede at videreføre følgende personlige protokolbemærkning fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

"Winnie Larsen- Jensen beklager, at det kun er en begrænset del af banen, der nedgraves."

Venstre ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Venstre ønsker principielt 3. etape af metroen nedgravet – hvilket vi tidligere har anvist finansiering af."

=====

15) BR 638/02. Kriterier for tildeling af støtte

Indstilling om, at det tiltrædes, at der for år 2003 fastsættes nedennævnte kriterier i forbindelse med støttetilsagn ved "Aftalt Boligforbedring", jfr. byfornyelseslovens kap. 5, at det tiltrædes, at der gives Bygge- og Teknikudvalget bemyndigelse til at fordele bevillingen i overensstemmelse med de fastlagte kriterier, at der annonceres på en nærmere angiven måde, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at afholde de med tilskudsordningen forbundne udgifter, herunder annoncering og brochure samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at foretage ændringer i annoncen i tilfælde af ændring af byfornyelseslovens kap. 5

(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Jeg ved godt, at det for folk, der har været medlemmer af denne forsamling før sidste valg, vil forekomme lidt rituelt, at hvert år ved denne tid vedtager man nogle kriterier for tildeling af støtte til aftalt boligforbedring, og hvert år går jeg op og siger, at kriterium nr. 2, det vigtigste kriterium, bortset fra den særlige pulje til støjisolering, nemlig lejlighedssammenlægninger, har vi problemer med og er vi ikke glade for.

Det er jo et ændret kriterium denne gang, idet der jo som resultat af den boligpolitiske aftale er fjernet loftet over, hvor store de sammenlagte lejligheder kunne være. Det er en speciel grund til, at vi skal have videreført vores forbehold fra Bygge- og Teknikudvalget i denne sags behandling, den boligpolitiske aftale, som slår igennem, når vi ser på, at man fjerner det her loft, og som betyder, at SF, som var en del af aftalen, nu også tager forbehold over for kriteriet, hvad de ikke har gjort før. Det synes jeg et eller andet sted er herligt, men det må være forvirrende at være SF'er.

Jens Johansen (F): Altså nu er det jo sådan, at Mikkel Warming ikke længere tegner SF's politik. Det vil sige, at det ikke er Mikkel Warming, der definerer, hvad SF mener, selv om han jo ihærdigt har forsøgt på det. Og Mikkel Warming er heller ikke med i nogen boligpolitisk aftale, for hvis han var det, så ville han også vide, hvad der var aftalt dér, og vi stemmer ikke anderledes, end vi har stemt før. Vi skal derimod stille et ændringsforslag, nemlig at kriterium 2 udgår.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal blot i al fredsommelighed spørge, om det, at loftet over størrelsen af de sammenlagte lejligheder nu er fjernet, var en del af den boligpolitiske aftale. Sådan opfattede alle vi andre det, jeg gjorde i hvert fald, det var nemlig dér, man fjernede det.

Det er fuldstændig korrekt: Vi er ikke med i den boligpolitiske aftale. Det var en af grundene til det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal lige, inden jeg giver Ole Hentzen ordet, sige, at grunden til, at Mikkel Warming fik en bemærkning i 1. runde, var, at der ikke på det tidspunkt havde indtegnet sig flere på talerlisten.

Ole Hentzen (C): Jamen det tager helt med oprejst pande.

Jeg ved, at Jens Johansen selvfølgelig har det skidt helbredsmæssigt i dag. Men jeg bliver nødsaget til måske også psykisk at gøre det lidt skidt, for der er jo ingen tvivl i nogens sind om, alle vi, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

var i salen på det tidspunkt og var med i forhandlingerne, at SF var glødende tilhænger af, at der skulle være lejlighedssammenlægninger. Det har man prøvet på at smutte fra og skringe fra og løbe fra og gøre alt lige siden, og det er så fint nok.

Nu ønsker vi selvfølgelig ikke at splitte de to partier i deres stemmeafgivning, det skal de have lov til, SF også, men altså dokumentationen ligger der jo, Jens Johansen, den ligger altså i form af stemmeafgivning i denne sal. Da stemte SF gudskelov for, at der skulle være sammenlægning af de små lejligheder. Et meget fornuftigt forslag, og det har I også fået ros for lige siden. Jeg ved, at I ikke kan lide det, men det må I lære at leve med.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Jens Johansen (F): Altså enten skyldes det feber, eller også skyldes det den elendige stegte sild i går, fordi jeg skal beklage over for Mikkel Warming. Det er rigtigt, at loftet for lejlighedssammenlægninger står vi ved, at vi har været med til at ændre. Men lejlighedssammenlægninger sådan generelt har vi ikke stemt for, hr. Ole Hentzen.

Så det må være silden, der er gået i hjernen på Ole Hentzen, siden han ikke kan huske det. Det må være iltsvindet, der har ramt. Om det var silden, før han spiste den, eller det er nu, skal jeg lade være usagt.

Om ikke andet, så ved Ole Hentzen lige så vel som Mikkel Warming, at SF har været modstander og fortsat er af lejlighedssammenlægninger som en del af byfornyelsesstrategien ... (*Afbrydelser*) ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi vil godt have lidt mere ro i salen. Jens Johansen fortsætter, værsgo.

Jens Johansen (F): Og det ved især Mikkel Warming, fordi Mikkel Warming har været med til at formulere den politik, fordi før Mikkel Warming engang var byfornyelsesordfører for SF, da gik vi ind for lejlighedssammenlægninger. Men da Mikkel Warming blev ordfører, blev vi modstandere, og det har vi været siden. Så meget aftryk har Mikkel Warming dog sat.

Det, vi har lavet en boligaftale om, er frivillige lejlighedssammenlægninger, og det er noget andet end sådan en generel byfornyelsesstrategi, der pålægger lejlighedssammenlægninger i den karrevise byfornyelse. Det er der afsat en pulje til, og det er klart, at vi står ved de frivillige lejlighedssammenlægninger.

Men jeg synes nok, at jeg har oplevet i vores behandling af byfornyelsessager, at det bestemt ikke er alle lejlighedssammenlægninger, der er frivillige, og der har vi stemt imod. Det kan hverken Ole Hentzen eller Mikkel Warming løbe eller lyve sig fra.

Men jeg har nu skrevet vores ændringsforslag ned, nemlig at tildelingskriterium nr. 2 udgår, og det ønsker vi sat til afstemning. Og skulle nogen være i tvivl, så vil jeg sige, at det handler om lejlighedssammenlægninger.

Mikkel Warming (Ø): Jeg kan fuldt ud bekræfte, at da jeg dengang jeg var SF'er, inden jeg fandt min rette hylde, er det korrekt, at jeg som ordfører ændrede SF's politik til at være modstander af lejlighedssammenlægninger. Det er fuldstændig korrekt, at den politik har SF på skrift og tale bekendt sig til siden hen. Det var derfor, vi andre blev så overraskede over, at de så ændrede den ved at indgå i boligaftalen, der taler om meget massive lejlighedssammenlægninger. Det er jo så det, der er det lidt uforståelige, og det, vi derfor har gjort SF opmærksom på lige siden.

Men vi er da glade for, at det med at fjerne loftet i forhold til, hvor store de sammenlagte lejligheder kan være, har SF nu erindret, at de faktisk går ind for.

Så bare lige en enkelt detalje: Aftalt boligforbedring er frivillig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Winnie Larsen-Jensen (A): Nu må jeg sige, at jeg ved godt, hvad Jens Johansen fik at spise i går, men han må have spist noget andet på et andet tidspunkt, når han nu står her og beskylder sildene i går for at være årsag til, at han vrøvler lidt rundt i historien.

Jeg erindrer meget tydeligt den debat, der var om boligaftalen og lejlighedssammenlægninger, og jeg synes, at hr. Jens Johansen i dagens anledning tolker lidt frit på, hvad det egentlig var, der blev sagt på det tidspunkt, for ikke at sige, at han nærmest ekstemperer over temaet med nye variationer, som ikke var helt kendt sidst.

Men skidt med det. Det er jo fair nok, at Jens Johansen går herop og siger, at han gerne vil nuancere SF's synspunkter på det her på en ny og anderledes måde. Det er selvfølgelig lovligt.

Men som Mikkel Warming også gjorde opmærksom på, er der ikke meget tvang i aftalt boligforbedring, og slet ikke på det her tidspunkt, hvor mulighederne for aftalt boligforbedring er mere begrænsede end nogen sinde. Jeg kan slet ikke forestille mig, at der er nogen, der har lyst til at give støtte til aftalt boligforbedring. Ud over, at det er frivilligt, så er det dobbelt frivilligt, fordi der er så få penge.

I øvrigt skal jeg hilse og sige, at Socialdemokratiet ikke har ændret holdning til det her og slet ikke i en by, hvor vi stadig væk har næsten 50 pct. af byens boliger, som er 2-værelses eller mindre. Så har vi altså behov for en profil, hvor der er plads også til børnefamilierne og ikke kun de små lejligheder, som man bruger som midlertidig bolig efter en skilsmisse eller fordi man er enlig eller i forbindelse med uddannelse. Det er faktisk ikke den boligprofil, der lægges op til, heller ikke i boligaftalen.

Men det er der så nogle, der må tale med hr. Jens Johansen og SF om, når det skal udmøntes efterfølgende i forhold til aftalen.

Men som sagt er hovedbudskabet, at det er dobbelt frivilligt med den stramme økonomi, og i og med at det er aftalt boligforbedring.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Jens Johansen (F): Jeg er da meget glad for at høre det her frie, ekstemperende, fantasifulde, nærmest svingende indlæg fra den socialdemokratiske ordfører, som vistnok ikke var ordfører på området, dengang boligaftalen blev forhandlet, vist heller ikke var med til forhandlingerne, og som, tror jeg, var optaget af andre ting, da sagen blev behandlet her. Fordi hvis hun havde været det, så ville hun ganske nøje kunne huske, hvad SF sagde i den forbindelse.

Vi måtte også konstatere, den aften, hvor vi behandlede boligaftalen, at der i modsætning til, hvad Enhedslistens ordfører sagde, ikke på nogen måde er tale om aftalebrud.

Det, vi behandler i dag, indgår ikke i boligaftalen, det er ikke en del af boligaftalen. Vi stemmer, som Mikkel Warming også godt ved, i denne sag ikke anderledes, end vi har gjort, siden dengang Mikkel Warming var boligordfører i SF.

Jeg skal lige korrigere Mikkel Warmings bemærkning heroppe om, at vi har ophævet loftet ved lejlighedssammenlægninger. Nej, vi har flyttet loftet, vi har hævet loftet, ja. Det tror vi, vi får noget fornuftigt ud af.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:
"Kriterium 2 udgår."

Ændringsforslaget blev forkastet med 36 stemmer imod 13.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O og C.

Indstillingen blev herefter godkendt.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

16) BR 623/02. Støtte til opførelse af 25 private andelsboliger på Brydes Alle

Indstilling om at godkende projekt til opførelse af 25 private andelsboliger, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån samt andel af tilskud, og at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen, alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

Det bemærkes, at byggeriet ikke opfylder kravene i Kommuneplan 2001 om en friarealprocent på 50 pct. af etagearealet, idet friarealet udgør 41 pct. af etagearealet.

Under hensyn til, at karreen og de omliggende karreer alle har relativt høje bebyggelsesprocenter og friarealprocenter på omkring 20 pct., indstilles at friarealprocenten på 41 pct. accepteres, da der blive tale om fælles gårdanlæg, og den samlede friarealprocent alt i alt forbedres.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Venstre ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

"Venstre mener principielt ikke, at der skal dispenseres fra kravet om udlæg af p-pladser."

Det Konservative Folkeparti tilsluttede sig protokolbemærkningen.

=====

17) BR 627/02. Beskikkelse af Arbejdsrettens ordinære dommere og suppleanter

Indstilling om, at vicedirektør Jan Tønners, Økonomiforvaltningen, genbeskikkes som suppleant i Arbejdsretten for de kommunale arbejdsgiverorganisationer for perioden 1. januar 2003 – 31. december 2007.

(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

18) BR 634/02. Overdragelse af transmissionsudstyr m.v.

Indstilling om, at ejerskabet til det i indstillingen nævnte transmissions- og tilslutningsudstyr overdrages til KE Tele A/S pr. 1. januar 2002 på de i indstillingen beskrevne vilkår og til en samlet pris på 6.591.189 kr. Indtægten for overdragelsen tilføres Økonomiudvalgets konto 8.05.5 (kassen), at den udarbejdede driftsaftale mellem KE Tele A/S og Københavns Kommune vedrørende det fremtidige forhold mellem parterne tiltrædes, jf. de principper der fremgår af nærværende indstilling, at der til budget 2002 gives en tillægsbevilling på i alt 4.413.546 kr., der fordeles til Økonomiudvalget, Kultur- og Fritidsudvalget, Uddannelses- og Ungdomsudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Bygge- og Teknikudvalget samt Miljø- og Forsyningsudvalget som anført i denne indstilling. Tillægsbevillingen i 2002 finansieres af Økonomiudvalgets konto 8.05.5 (kassen), med finansiering fra indtægten fra overdragelsen af transmissionsudstyret m.v., at der til budget 2003 gives en tillægsbevilling på i alt 4.413.546 kr., der fordeles til Økonomiudvalget, Kultur- og Fritidsudvalget, Uddannelses- og Ungdomsudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Bygge- og Teknikudvalget samt Miljø- og Forsyningsudvalget som anført i denne indstilling. Af den samlede tillægsbevilling i 2003 finansieres de 2.177.643 kr. af Økonomiudvalgets konto 8.05.5 (kassen), med finansiering fra indtægten fra overdragelsen af transmissionsudstyret m.v.,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

mens den resterende del på 2.235.903 kr. finansieres af Økonomiudvalgets pulje til uforudsete udgifter, konto 6.51.3.
(Økonomiudvalget)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal lige gøre opmærksom på, at det er korrekt, når det i indstillingens 1. »at« er anført, at overdragelsen sker pr. 1. januar 2002. Spørgsmålet blev rejst i Økonomiudvalget.

Rikke Fog-Møller (Ø): Denne sag handler jo om, at forvaltningerne i kommunen skal overdrage deres diverse tilslutnings- og transmissionsudstyr til et selskab under Københavns Energi, nemlig KE Tele A/S.

Hvorfor skal det her udstyr så overdrages? Det skal det, hedder det i indstillingen, for at sikre en samlet og koordineret drift og vedligeholdelse af IT-strukturen i KomNettet. Og KomNettets brugere vil meget gerne have et mere formelt aftalegrundlag, hedder det.

Spørgsmålet er så, om de her ting ikke kunne ske, uden at man overdrager kommunens værdier til et aktieselskab under Københavns Energi, et aktieselskab, der er konkurrenceudsat, og som vil komme til at skulle stå under de forskellige markedsforhold, der nu er i denne branche.

Det nævnes i aftalen, at det vil sikre KomNettets brugere ydelser til mere markedsmæssige priser. Det hedder også, at man vil få adgang til en kvalitetsgaranti. Det sjove er, at med de her mere markedsmæssige priser stiger driften af at få betjent de her forskellige transmissionsudstyr med 4 mio. kr. om året for Københavns Kommune. Det synes jeg er interessant, og jeg synes godt, det kunne have været interessant at få belyst, hvad alternativet til det her egentlig er, og hvad det ville have kostet kommunen, hvis vi ikke gjorde det her med at bytte nogle forskellige tjenester ud med KE Tele.

Et andet punkt, som blev nævnt i den her kvalitetsgaranti, er, at man skulle altså få en kvalitetsgaranti med nogle af de her mere formelle aftaler med KE Tele A/S. Hvad sker der så, hvis nu denne kvalitet ikke bliver overholdt af KE Tele A/S? Jo, så er KE Tele A/S bodspligtig over for Københavns Kommune. Så kommer vi i den interessante situation, at et selskab ejet af Københavns Kommune skal betale bod til Københavns Kommunes forskellige forvaltninger.

I det hele taget kan det godt være, at vi er ved at rode os ud i noget alvorligt, kompliceret til ære for markedsliggørelsen, som måske i virkeligheden ikke er til spor fordel for Københavns Kommunes forskellige forvaltninger.

Vi har også på et tidspunkt stillet spørgsmål i Økonomiudvalget om, hvorfor det her egentlig gjaldt fra 1. januar 2002. Det har vi ikke helt fået svar på, så det vil vi selvfølgelig gerne have svar på, hvis der var nogle, der ville svare os på det.

Så vil vi også gerne høre, hvad det ville koste at have en almindelig driftsaftale med KE Tele, hvis man ikke leverer alle de her værdier over til KE Tele formedelst den nette sum af 6 mio. kr.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal sige, at der er ved at blive indhentet svar på, om overdragelsen sker pr. 1. januar 2002, så jeg skal love Rikke Fog-Møller, at hun får svar i aften.

Indstillingen blev godkendt med 44 stemmer imod 5.

For stemte A, V, F, B, O og C.

Imod stemte Ø.

=====

19) BR 633/02. Fremgangsmåden ved salg af "Optionsarealet", Valby Langgade

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen i samarbejde med de øvrige involverede forvaltninger foranlediger afholdt en arkitektkonkurrence for "Optionsarealet", Valby Langgade 95, som kommunen har overtaget som led i gennemførelse af "Valby Eksempelprojekt". Konkurrencen gennemfød-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

res med henblik på at opnå det bedst mulige projekt til en bebyggelse med 60 plejeboliger med tilhørende serviceareal og et aktivitetscenter m.m. for ældre, 40 - 50 almindelige familieboliger samt en daginstitution, at det fornødne areal herefter udbydes til salg med pligt til at opføre vinderprojektet, således at dette - i samarbejde med den vindende arkitekt - kan opføres som ét samlet projekt, der både omfatter plejeboliger m.v., familieboliger og daginstitution, idet daginstitutionen dog skal tilhøre kommunen, samt at der gives en tillægsbevilling i 2003 på 1,1 mio. kr. ekskl. moms til Bygge- og Teknikudvalget (Plan & Arkitektur, konto 0.10.1, fællesformål) til arkitektkonkurrencen, herunder programudarbejdelse, afholdelse af konkurrencen, præmiering og udstilling. Der anvises kasse-mæssig dækning til mellemfinansiering af udgiften med 550.000 kr. på Økonomiudvalgets konto 6.51.3 (konto for infrastruktur under den boligpolitiske strategiplan) og med 550.000 kr. på Sundheds- og Omsorgsudvalgets konto 5.30.3 (konto for ældreboliger). Beløbene vil blive tilbageført ved salget af arealet, da udgiften forudsættes afholdt af køber, at der nedsættes en dommerkomité bestående af 4 medlemmer, der udpeges af og fra Bygge- og Teknikudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget, Familie- og Arbejdssudvalget og Økonomiudvalget som led i udvalgenes behandling af denne indstilling, 1 medlem udpeget af Valby Lokaludvalg og 3 medlemmer udpeget af DAL, og således at komitéens 8 medlemmer selv udpeger formanden blandt kommunens 4 repræsentanter, og at formandens stemme er udslagsgivende i tilfælde af stemmelighed. (Sundheds- og Omsorgsudvalget, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Jens Johansen (F): Det handler om det 1. »at«. Vi er ved endnu en gennemlæsning blevet opmærksom på – det er faktisk et af vore gruppemedlemmer, ikke et af dem, der sidder i de her udvalg, men et andet – at vedrørende det 1. »at« vil vi gerne have en præcisering af noget, som vi synes ligger implicit i hele projektet, nemlig at der sidst i »at«'et står:

»Konkurrencen gennemføres med henblik på at opnå det bedst mulige projekt til en bebyggelse med 60 plejeboliger med tilhørende serviceareal og et aktivitetscenter m.m. for ældre, 40-50 almindelige familieboliger samt en daginstitution.«

Det der begreb almindelige forstår vi ikke rigtig. Vi skal derfor stille et ændringsforslag, der går på, at »almindelige« ændres til »almene«, så der kommer til at stå »almene familieboliger« i stedet for »almindelige familieboliger«. Så vidt jeg forstår, er det budgetstof, hvis nogle synes, at det kræver en dybere behandling. Men »almene« frem for »almindelige«. Vi ved ikke, hvad »almindelige familieboliger« er.

Jens Kjær Christensen (Ø): Vi sætter stor pris på, at menige medlemmer begynder at tænke. Det er en stor kvalitet i denne forsamling. Derfor er vi selvfølgelig fuldkommen enige i SF's ændringsforslag.

Den anden ting, det giver sig selv, at alle i denne forsamling må være enig i det, især når man kigger på projektet derude, som det faktisk foreligger, med ejerlejligheder, private andelsboliger etc. Forsamlingen har jo ytret og udtalt sig meget om, at man netop prøver og ønsker at lave blandede boligsammenhænge. Så derfor er det godt set. For en enkelt gangs skyld en lille rose til Jens Johansen.

Men så vil jeg også godt sige noget andet, og det er selvfølgelig spørgsmålet om, hvordan demokratiet har virket. Det har virket sådan nogenlunde godt. Der er dog selvfølgelig stadig væk nogle ting, som man fra Valby Lokaludvalgs side ikke er helt tilfreds med i forhold til det oplæg, der ligger. Det er selvfølgelig risikoen i forbindelse med, at hovedbygningen kan gå hen og forsvinde via denne arkitektkonkurrence.

Jeg er meget vel klar over, at det ikke er besluttet, at den skal forsvinde, men jeg synes, det er vigtigt endnu en gang at påpege, at det kan være meget interessant i den udstrækning, at man faktisk kan gå hen og indarbejde hovedbygningen i forhold til det her projekt ... (*Afbrydelse*). Ja, jeg er glad for, at Socialdemokratiet siger »skal«. Sagen er jo den, at vi ikke kommer til at sidde i dommerkomiteen. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

er der jo mange af de andre fremragende borgmestre herinde i denne forsamling, der får lejlighed til. Det var det.

Så er der spørgsmålet om grønninger, friarealer til skoler, boldarealer. På en eller anden måde er jeg sikker på, at det her spørgsmål om, hvordan friarealudnyttelse kontra bebyggelsestæthed kommer til at udfolde sig, bliver et centralt spørgsmål, hvor man bruger måske lidt på den ene og på den anden måde, afhængigt af, hvordan man kan forhandle sig frem og tilbage.

Jeg synes, det er meget vigtigt at sikre, at man faktisk får nogle grønninger, nogle grønne boldarealer, som faktisk kan benyttes, og som ikke kommer til at henligge som nogen undskyldning for, at et eller andet skulle der jo være.

Det var bare de ord, da vi jo ingen indflydelse i virkeligheden kommer til at få på resten af sagsforløbet. Det bliver overladt til nogle af de klogeste mænd og kvinder, der er i denne forsamling, borgmestre, der har æstetisk sans og forstand på byplan og arkitektur. Vi glæder os umådeligt og ser frem til det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, det kan næsten ikke blive mere spændende.

Ole Hentzen (C): Jamen det er da et spændende projekt, og det mere spændende er jo netop, at der ikke står »skal« om den pågældende store bygning, og at der ikke er nogen partiinteresser, der kan bestemme, at den skal være der, men at det netop er en arkitektkonkurrence, som har som et element, at den kan.

Det betyder sådan set, at der er nogle, der har set lidt længere frem og sagt, at det skal de dersens hundehoveder herinde ikke blande sig i ud over de fire, som ikke er hundehoveder, men som er meget ophøjede i deres embeder, og som så bliver værdige til at repræsentere udvalgene.

Det andet, jeg gerne vil sige, er et par ord om det her ændringsforslag, hvor en eller anden SF'er er vågnet op og har set noget med en SF'er, der har sagt noget om »almindelige boliger«. Hvad er nu det for noget? Sådan nogle har vi da ikke i København, almindelige boliger.

Men der er noget, der hedder almene støttede boliger, og se, det havde der været mening i, hvis det havde stået i den aftale, der var lavet i sin tid, også med Valbyfolket, om, at hele dette projekt skulle skrues sammen med den forudsætning, at det skulle være et støttet boligbyggeri. Sådan er aftalen ikke lavet, heller ikke med Valby. Det udelukker ikke, at det med tiden efter arkitektkonkurrencen og alt det andet kan blive et støttet boligbyggeri. Men det har været en klar forudsætning, at det ikke er med fra starten som en binding.

Derfor skal jeg bare meddele, at De Konservative ikke kan støtte det ændringsforslag, som SF og Enhedslisten så helhjertet i deres visdom her så kort tid før jul lige pludselig har opfundet. Det er en fis i en hornlygte. Det her vil senere skulle afgøres af Borgerrepræsentationen. Det skal ind i budgetsammenhæng, hvis der skal hives 40-50 støttede almene boliger ind specielt dér. Det bestemmer nogle andre til sin tid, og det er fint nok, men det skal ikke ind her og nu.

Johannes Nymark (A): Jeg vil bare helt enfoldigt sige, at det jo ikke er nødvendigt her at vedtage, om det skal være almene boliger eller noget andet. Det skal være boliger. Det vedtager vi. Så kan vi altid efterfølgende finde ud af, om det er den ene eller anden form for blandingsforhold mellem ejerskaber. Det er ikke en sag til drøftelse i aften. Så vi stemmer imod det ændringsforslag, der er stillet. Det er meningsløst at rejse det her.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Jens Johansen (F): Jeg bliver nødt til at korrigere den socialdemokratiske ordfører, at det ikke er til debat i aften. Vi har sat det til debat ved vores ændringsforslag; så kan man ikke smygge sig udenom på den måde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Det, jeg vil konstatere, er, at Socialdemokratiet altså ikke er interesseret i at bygge almene boliger, fordi de vil stemme imod det her ændringsforslag.

Jeg lagde godt mærke til, at Johannes Nymark sådan meget behændigt veg uden om det, der var mit spørgsmål, hvad almindelige boliger er, ved at sige, at der skal bygges boliger.

Ole Hentzen sagde, at vi ikke vil have nogen binding til, at det skal være almene boliger, men han forklarede ikke, hvad »almindelige boliger« er. Altså helt ærligt: Ved I, hvad det er, I stemmer om? ... (*Afbrydelser*). Almindelige boliger, ja, ja. Ja, det gør vi. Vi ved godt, hvad det er, vi stiller forslag om, men det er I imod, almene boliger. Det kan vi høre, det må vi konstatere.

Der skal ikke den betingelse ind, at det skal være almene boliger. I vil slet ikke have almene boliger. Der er da en eller anden privat køber, der skal etablere boliger der. Her har I endelig chancen for at få lavet en boligafdeling. Det er en god boligpolitisk partner, vi har her, puha ... (*Afbrydelser*) ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nu er det sådan, at der ikke er nogen debat mellem den, der har ordet, og salen, og det gælder selvfølgelig begge veje.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

" 'Almindelige' familieboliger i 1. at ændres til 'almene' familieboliger."

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 13.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O og C.

Indstillingen blev herefter godkendt med 48 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, B, Ø, O og C.

=====

20) BR 632/02. Høring vedr. forslag til lov om regulering af statstilskud

Indstilling om at vedlagte høringssvar jf. bilag 2 fra Københavns Kommune vedr. forslag til lov om regulering af statstilskud til amtskommuner ved ændringer i den amtskommunale udskrivningsprocent godkendes.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

21) BR 646/02. Bevillingsmæssige ændringer m.v. til budget 2002

Indstilling om, at de i bilag 1 foreslåede omplaceringer i udvalgene tiltrædes, at de i bilag 2 foreslåede udmøntninger af diverse puljer tiltrædes, herunder at Borgerrepræsentationen bemyndiger Økonomiudvalget til at udmønte de restende 2 mio. kr., der er afsat til ekstraudgifter under EU-formandskabet, samt at de i bilag 3 angivet tillægsbevillinger til budget 2002 tiltrædes.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

22) BR 647/02. Fokusår for etnisk ligestilling

Indstilling om, at der træffes principbeslutning om, at 2003 udnævnes til fokusår med titlen "Etnisk Ligestilling - år 2003", at Det Rådgivende Integrationsudvalg og Integrationsrådet beslutter hvilke ak-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

tiviteter, der skal arbejdes videre med som en del af "Etnisk ligestilling - år 2003" fokusår for etnisk ligestilling, og at Det Rådgivende Integrationsudvalg indstiller dette til Økonomiudvalget. (Der tages udgangspunkt i det udarbejdede oplæg, der så vidt muligt suppleres med aktiviteter på arbejdsmarkedsområdet, idræts events, skole- og daginstitutionsområdet samt en "international grundlovsdag". Desuden vil Det Rådgivende Integrationsudvalg opfordre de stående udvalg til at deltage med yderligere aktiviteter og finansiering), samt at styring og organisation følger den organisering, som projektforslaget lægger op til.

(Det Rådgivende Integrationsudvalg)

Carl Christian Ebbesen (O): Nu er det jo lige med at finde rundt i rækkefølgen af vores dagsorden i dag; det er lidt svært.

Men fokusår for etnisk ligestilling, ja, hvad handler det her reelt om? Det handler vel om, at der er nogle mennesker i dette samfund, der er nogle danskere, som åbenbart ikke lever op til visse politikeres forventning om, hvordan man opfører sig i det danske samfund, at man åbenbart ikke er imødekommende nok eller indordner sig nok under de kulturelle påvirkninger, der kommer fra de mennesker, som har bosat sig i det her land.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti har tænkt sig at stemme imod denne indstilling, og det gør vi med følgende protokolbemærkning, som jeg læser op:

»Dansk Folkeparti finder det problematisk for integrationen, at Borgerrepræsentationens forslag, »Etnisk ligestilling – år 2003«, deler befolkningen op i »dem« og »os«.

Hvis integrationen skal lykkes, er det vigtigt, at der ikke gives særbehandling til indvandrere. Det er vigtigt, at indvandrere, der bosætter sig i Danmark, lærer at respektere de love og normer, der er i det danske samfund, uden særbehandling.

Forslaget »Etnisk ligestilling – år 2003« er et signal til den danske befolkning om, at de ikke er gode nok mennesker, som de er. Det er et initiativ, som har til formål at få danskerne til at indordne sig på indvandrernes præmisser i stedet for at lære indvandrerne at acceptere det nye land, som de har valgt at bosætte sig i.

Dansk Folkeparti kan derfor ikke støtte forslaget.«

Frank Hedegaard (F): Integrationsrådet og Det Rådgivende Integrationsudvalg har faktisk besluttet i fællesskab at udråbe 2003 til titlen »Etnisk ligestilling – år 2003«.

Det er et fælles initiativ, der er taget, det er et fælles initiativ, som Integrationsrådet og Det Rådgivende Integrationsudvalg har arbejdet med, Carl Christian, siden foråret. Initiativet skal gøre Københavns Kommune bedre i forhold til, at vi arbejder målrettet med at fremme etnisk ligestilling, og det er for alle, som bor her i kommunen, og det gælder også kommunens ansatte.

»Etnisk ligestilling – år 2003« handler om at sætte fokus på de ressourcer, som vi allerede bruger, og de netværk, som vi allerede har. Vi skal markere, at vi ønsker etnisk ligestilling her i København, og vi skal få København til at boble af den mangfoldighed, som vi har. Gennem Integrationsrådet har vi nemlig tæt kontakt til alle de etniske foreninger, der skal inddrages aktivt i den her internationale dag, og andre sports- og kulturaktiviteter bliver også hæftet på det.

I forvaltningen kan vi i statusrapporterne se, at der allerede bliver lavet en lang række initiativer på dette område. Men vi skal blive endnu bedre til det, og det skal vi gøre ved, at vi sætter flere ting i gang.

Den vej, det går, er, at vi har fundet en målsætning, f.eks., at vi skal prøve at afspejle den befolknings sammensætning, vi har her i byen. Sådan er det faktisk ikke i øjeblikket. I øjeblikket er det sådan, at der er 12 pct. med en anden etnisk baggrund, og 17 pct., hvis vi tæller alle europæerne med. Men i vores kommune er det faktisk kun 8 pct. med anden etnisk baggrund, der er ansat. Blot for at nævne nogle af de steder, hvor vi konkret kan se, at dér skal vi blive ved med at arbejde fremadrettet.

For mig er integration nemlig mere end både sprog og arbejde. Integration er også at deltage i demokratiet, i beboerbestyrelser, i daginstitutionsbestyrelser og i skolebestyrelser ... (*Mikrofonen af-*

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

brudt). Det er også at kunne leve i overensstemmelse med den subkultur, man tilhører. Det er også at have danske venner og at være i foreninger, hvor der både er danskere og indvandrere. Det handler altså om at skabe sociale netværk, der kan være med til at sikre et arbejde f.eks. Vi skal sætte bredt ind. Det er også derfor vigtigt, at vi i de forskellige udvalg begynder at deltage i det etniske ligestillingsår med aktiviteter og tiltag inden for vores egne ressortområder.

Projektplanen for hele etnisk ligestillingsår 2003 er, at der er lavet en projektplan for det etniske ligestillingsår, som er lagt frem her i dag. Det er en foreløbig projektplan, som vi drøftede på fællesmødet mellem Integrationsrådet og Integrationsudvalget den 11. november 2002.

De aktiviteter, der ønskes igangsat den dag, spænder fra en international dag over debatmøder og konferencer og til tegnekonkurrencer, altså noget, der er meget bredt, og som kan involvere mange. Allerede på det sidste møde talte vi om at lave en række yderligere initiativer, der skal sættes i gang. Derfor vil den plan her om etnisk ligestillingsår 2003 hele tiden blive løbende justeret, når vi ved, hvilke rammer vi skal arbejde inden for.

Jeg mener, det er et godt og positivt arbejde, vi har sat i gang. Det er begyndt at rygtes, at vi er ved at iværksætte det, og at vi ønsker at holde fast i, at »Etnisk ligestilling – år 2003« er noget, vi skal have afholdt.

Allerede nu har der vist sig interesse fra flere steder, bare det, man har hørt, om, at vi vil lave det. Bl.a. har HK meldt ud, og også flere kvarterløft har meldt ud og vist deres interesse for at få skubbet det i gang. Så jeg glæder mig personligt meget til at deltage i det etniske ligestillingsår 2003.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi har lidt problemer heroppe med teknikken, så jeg skal beklage, hvis navnene på tavlerne flagrer lidt rundt. Men nu er det i hvert fald Martin Geertsen, og bagefter er det Thor Buch Grønlykke.

Borgmester **Martin Geertsen**: Det, der kalder mig herop, er i virkeligheden Carl Christian Ebbesens betragtninger, fordi jeg tror, vi i virkeligheden ender med at stemme det samme til den pågældende sag. Men jeg tror ikke, vi er helt enige om retorikken i begrundelsen for at stemme imod.

Vi har det sådan med den her indstilling, at vi nok synes, at den er noget langhåret i filten – det var ikke med reference til Bjarne Fey – at den i virkeligheden ikke tager grundlæggende fat på de problemer, vi har i forhold til vores etniske minoriteter, nemlig at det drejer sig om at skabe nogle arbejdspladser, og at det drejer sig om at skabe nogle uddannelsespladser, altså at man i virkeligheden ad den vej bliver integreret.

Der synes vi, det her er for langhåret, det er præget for meget af proces, mere end det er præget af de virkelige problemer, altså at det mere får karakter af happenings, events og den slags, og det synes vi i virkeligheden er mere proces, end det er grundlæggende tagen fat.

Derfor stemmer vi imod nok så meget og mere end af de årsager, som Carl Christian Ebbesen lagde for dagen. Men vi ender med at stemme imod indstillingen.

Thor Buch Grønlykke (A): Vi må desværre konstatere, at Dansk Folkeparti i denne sag, og som man tidligere har givet udtryk for i udvalget, ikke mener, at vores etniske minoriteter bliver diskrimineret på nogen måde, men har fuld ligestilling. Det mener vi ikke i Socialdemokratiet er tilfældet. Vi mener, at når man har f.eks. 26 pct. arbejdsløse indvandrere i København, så er det bl.a. på grund af diskrimination.

En af de måder, man kan komme denne diskrimination til livs på, er ved at fokusere målrettet på de kulturelle barrierer, der er, og ved at oplyse folk om, hvor den diskrimination er, og hvorfor den sker. Det er nogle af målene med det her fokusår.

Vi vil gå ud og fortælle folk, at de skal være med til at gøre en indsats, og at det er alles pligt. Vi vil sørge for, at de mennesker, som er med til at skabe den her diskrimination, forstår, at det er dem, som er med til at skabe problemerne i vores samfund.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Klaus Bondam (B): I forlængelse af fungerende borgmester Frank Hedegaards udtalelser om, hvor meget det kommer til at syde og boble af aktivitet i de københavnske gader i fokusåret for etnisk ligestilling, må jeg sige, at jeg er imponeret over hans evne til at strække 300.000 kr. ualmindelig langt, og så lyder han da som en mand, vi godt kan bruge på en ledende post, når han kan benytte ressourcerne så utrolig fornuftigt.

Det Radikale Venstre støtter naturligvis indstillingen i dens foreliggende form. Men man må dog sige, at Københavns Kommunes indsats for at lave et fokusår for etnisk ligestilling er decideret pinagtig, decideret pinagtig, kun at bruge 300.000 kr. på det, hvis man mener det her alvorligt. Men det lader åbenbart til, at man blot ønsker ligesom at holde sin ryg fri. Det skal ikke hedde sig, at vi ikke gør noget. På den måde giver vi altså 300.000 gode danske kroner meget, meget hurtige ben at gå på. Hvor er det trist, og hvor er det beklageligt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Frank Hedegaard og også Det Radikale Venstre kunne jeg godt tænke mig at spørge, om etnisk ligestilling eller ligestilling i det hele taget skal opnås ved at lave forskelsbehandling, altså det at man bruger nogle penge på en bestemt gruppe og ikke på en anden gruppe. Det er et konkret spørgsmål, som man kan svare ja eller nej til. Man kan også have en holdning til det, og den holdning vil jeg egentlig meget gerne høre.

Det, jeg ser med dette projekt, og det, jeg egentlig ser, er, at de politikeres mission, som støtter det her, er, at de gør den samlede gruppe af udlændinge til en svag gruppe, en gruppe, det er nødvendigt at give positiv særbehandling, for at man så bagefter kan gå ud og udråbe sig selv som den store helt, fordi nu gør man noget for den gruppe.

Hvis det var mig, der i Københavns Borgerrepræsentation blev udråbt som en gruppe, der skulle gøres specielt for, så ville jeg sige nej tak. Hvad med de indvandrere, som rent faktisk klarer sig utrolig godt i det her samfund? Hvorfor skal de slås i hartkorn med en gruppe, der skal have speciel behandling, der skal afsættes specielle midler til?

Hvorfor kan man ikke fokusere på, at der er et konkret problem? Hvorfor skal man altid slå det ind under en fælles gruppe af etniske minoriteter eller andet? Jeg ville da føle mig gal i skralden, hvis jeg var velfungerende indvanderer i dette land, der tjente mine egne penge, og tingene gik, som de skulle.

Så kan man diskutere det her med, som Thor Grønlykke var oppe og sige, at der er meget stor arbejdsløshed blandt den her gruppe. Jamen jeg kan til sammenligning sige, igen, at hvis man skal snakke om grupper, så kan man da altid finde grupper, der er problemer med. Jeg kan da påstå, at der er 100 pct. arbejdsløshed blandt gruppen af bistandsklienter.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er Socialdemokratiets, SF's og for den sags skyld også De Radikales mål at opnå ligestilling ved at lave forskelsbehandling.

Frank Hedegaard (F): Til Carl Christian Ebbesen, Dansk Folkeparti, kan jeg kun sige, at det her, Carl Christian, ikke handler om at skabe forskelle imellem folk. Det er ikke kun noget, som er tænkt at skulle finde sted imellem etniske grupper. Det er Integrationsrådet og Det Rådgivende Integrationsudvalg, der anbefaler, at vi sætter fokus på et etnisk ligestillingsår, for det er der behov for.

Men det udelukker faktisk ikke, at etniske danskere kan deltage i arrangementerne. Det er også bl.a. det, HK går ind og melder til, det er det, kvarterløftene går ind og melder til, at det vil de godt støtte op om, og det synes jeg personligt også selv, at der er en god fornuft i.

Kultur er jo normalt, når Venstre taler om det, et godt omdrejningspunkt for udviklingen, hvor mennesker mødes, og det skaber liv og samhørighed, og man kan komme hinanden ved. Derfor så kan det være lidt ærgerligt, at Venstre i denne sammenhæng ikke kan se kulturen som noget, der befordrer en udvikling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Fra Klaus Bondam fra De Radikale kan jeg jo kun tage imod roserne og sige, ja, hvor meget kan man få for 300.000 kr.? Man kan faktisk få meget ud af det. Men det er faktisk sådan, at i det etniske ligestillingsår, det er det, vi lægger op til, afsætter alle stående udvalg herinde i Borgerrepræsentationen noget økonomi til deltagelsen. Det håber vi, at I alle vil se åbent på.

Bente Møller (Ø): Nu er det jo sådan, at Carl Christian Ebbesen tilhører en særlig gruppe, nemlig den pilotgruppe på fire, der her fra Borgerrepræsentationen har fået en bevilling til et førstehjælpskursus. Så noget indsigt må hr. Carl Christian Ebbesen jo have i, hvordan det er at være en særlig gruppe.

Alligevel er der noget, han helt har misforstået. Det her er nemlig en gave til københavnernes, alle vi leverpostejfarvede, der kun møder alle de spændende mennesker fra fremmede land med kulturer, som vi kan lære noget af, Dansk Folkeparti har sågar et medlem, der senere gjorde det til sin levevej, men mange af os møder det mest som nogle, vi ser i bussen eller dårlige avisoverskrifter eller billige restauranter, vi går ud og spiser på, når vi ikke har tid til at lave mad.

Nu får vi chancen for at møde dem på rigtig mange andre måder og blive voldsomt berigede. Så det her er ikke en særstilling at fremhæve særlige grupper af etniske minoriteter. Det her er en gave til os alle sammen, fordi vi alle sammen skal blive rigere.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt med 31 stemmer imod 13. 2 undlod.

For stemte A, 2 medlemmer af V (Heidi Wang og Wallait Khan), F, B og Ø.

Imod stemte V med undtagelse af 2 medlemmer (Heidi Wang og Wallait Khan) og O.

C undlod.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilføjet beslutningsprotokollen:

"Dansk Folkeparti finder det problematisk for integrationen, at Borgerrepræsentationens forslag, "Etnisk Ligestilling – 2003", deler befolkningen op i dem og os. Hvis integrationen skal lykkes, er det vigtigt, at der ikke gives særbehandling til indvandrere. Det er vigtigt at indvandrere, der bosætter sig i Danmark lærer at respektere de love og normer, der er i det danske samfund uden særbehandling. Forslaget "Etnisk Ligestilling – 2003" er et signal til den danske befolkning om, at de ikke er gode nok mennesker, som de er. Det er et initiativ, som har til formål at få danskerne til at indordne sig på indvandrernes præmisser, i stedet for at lære indvandrerne at acceptere det nye land, som de har valgt at bosætte sig i. Dansk Folkeparti kan derfor ikke støtte forslaget."

=====

23) BR 644/02. Kommunikationsrapport vedr. etniske minoriteter

Indstilling om, at rapporten om kommunikation med etniske minoriteter i Københavns Kommune oversendes til Økonomiforvaltningen med henblik på, at rapporten kan indgå i arbejdet med revision af kommunens kommunikationspolitik.

(Det Rådgivende Integrationsudvalg)

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er ked af det, det er åbenbart min dag det her, det er jo mit område. Altså man kunne jo have fordelt punkterne sådan lidt over forskellige dage, kunne man ikke? ... (Afbrydelser). Ja, sådan er det desværre, jeg er ked af det ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Carl Christian Ebbesen og alle, der sidder i salen: Man taler ikke med hinanden. Carl Christian Ebbesen har ordet, og så må andre ikke afbryde ... (Afbrydelser). Nej, jeg korrigerede også SF'erne, Mona Heiberg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Carl Christian Ebbesen (O): Hvis salen her er udmærket klar over mine holdninger og kan tage noget af det, der er sagt tidligere, så vil jeg egentlig ikke trætte jer med det, men blot meddele her, at Dansk Folkeparti ønsker at stille et ændringsforslag, netop at sagen sendes tilbage i udvalg med henblik på at belyse den økonomiske konsekvens af en eventuel implementering af dette forslag. Det er, fordi det kan koste millioner og atter millioner af kroner at føre det her ud i livet. Jeg synes, at man skal tænke sig godt og grundigt om, inden man går ud og gennemfører et sådant forslag.

Så jeg stiller dette ændringsforslag.

Og så har jeg jo fået at vide, at såfremt det ikke går igennem osv., så skal jeg sige, at hvis nu der skulle ske at være et flertal her i Borgerrepræsentationen, som gerne vil stemme for dette forslag, så har vi også en protokolbemærkning, som jeg vil læse op. Det er, såfremt det oprindelige forslag bliver vedtaget:

»Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at kommunikationsrapporten vedrørende etniske minoriteter deler befolkningen i en gruppe af danskere og en af indvandrere. Det finder vi uacceptabelt. Dette fører ikke til integration, heller ikke til det store udbud af tolke.

Det må forventes, at vore indvandrere taler og forstår dansk; ellers må tilbuddet være et dansk-kursus.«

Borgmester Søren Pind: Jeg vil sige, at det er lidt svært for Venstre at stemme imod Carl Christian Ebbesens forslag, al den stund vi netop i Økonomiudvalget, Venstre og Konservative, ønskede tilført protokollen, at vi har taget forbehold for denne sag, fordi de økonomiske konsekvenser ikke er belyst.

Jeg vil egentlig godt grave et spadestik dybere, også når vi betænker den tidligere sag, vi har behandlet om integration her i aften.

Det, der er det kedelige ved den debat i København, er, at hele vores integrationspolitik bare er mere af det samme, mere af den samme politik, som vi har set ikke har virket, mere af den samme politik, som skaber arbejdsløshed blandt de etniske grupperinger her i byen, mere, mere, mere som ikke virker.

Derfor vil vi også her stemme imod. Vi vil stemme for, at sagen tilbagesendes for at få en belysning. Men før der kommer en ordentlig diskussion om, hvordan vi egentlig får bearbejdet integrationen i denne kommune, før vi slipper for bemærkninger i alle hånde indstillinger i udvalg om, at regeringens politik er forfærdelig og skadelig for integrationen i kommunen, så tror jeg ikke på, det bliver bedre. Så bliver det bare ved med fra det politiske flertals side herinde at være mere af det samme, noget, der ikke skaber arbejde til de her mennesker, som vitterligt har brug for at komme ud af den afhængighed, som bliver skabt fra kommunal side.

Så vi vil stemme for, at sagen tilbagesendes, og vi vil stemme imod sagen, hvis dette forslag måtte blive afvist.

Frank Hedegaard (F): Jamen der er mange etniske minoriteter, der har behov for at kommunikere med de ansatte her i kommunen. Det kan godt være, at de skal have deres børn skrevet op til daginstitution f.eks. og har behov for noget tolkebistand der. Det kan også være, de skal tale med deres skolelærere og har behovet der.

På den måde gør vi det i Københavns Kommune, vi på mange områder er formidlere, mange afgørende ting og informationer imellem indvandrere og København. Det gør vi bl.a. for de indvandrere, som endnu ikke har lært at tale og også forstå dansk og de meget specielle informationer, som er vigtige at få bragt videre.

Derfor skal Københavns Kommune altså også blive meget bedre til at kommunikere med etniske minoriteter. Det der at stille kravet op, at folk i forvejen skal kunne et sprog, er der ingen andre, der bliver stillet over for, uanset hvor vi eventuelt vil flytte hen. Det kræver altså en tid at lære et nyt sprog og en overgang. Det er her, vi mener, at man skal tage hensyn til kommunikationsrapporten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Det er et arbejde, der er foregået i Københavns Kommune, som er blevet igangsat i den tidligere Borgerrepræsentation i 2000, og som en stor, bred arbejdsgruppe på tværs af forvaltningerne, der har været, nu har besluttet sig for at komme med en indstilling om. Det er altså ikke denne her gang noget langhåret SF-politik, der optræder. Det er faktisk et stort arbejde, der er gået på tværs, og som Integrationsudvalget og Integrationsrådet så har besluttet sig for.

Det er rigtigt, at der ikke på den måde er sat en økonomiberegning på tingene her, og det kan vi også godt se i ændringsforslaget. Men i forvejen bruger man altså meget store ressourcer på de enkelte områder i forvejen i forhold til integration og kommunikationsmateriale.

Det er heller ikke noget specielt københavnsk. Jeg vil godt vise borgmester Søren Pind denne integrationspjece, som Odense Kommune har lavet, som faktisk letter kommunikationen imellem mennesker også i Odense. Det er det, vi mener, at rapporten vil tilføre os, at vi også får nogle muligheder for at kommunikere bedre.

Venstre har jo også tidligere foreslået at nedlægge tolkeenheden og så i stedet for besluttet at benytte private tolke. Hvis det er den motivation, der ligger bagved, så kan jeg godt forstå i hvert fald, at Venstre ønsker at støtte Dansk Folkepartis anbefalinger her.

Men altså rapporten går ikke ud på at skabe større forskelle. Den går ud på at skabe en bedre kommunikation imellem forvaltninger i København og mennesker i denne by, som endnu ikke har lært at tale vores sprog.

På nogle helt specielle områder er det essentielt, at tolkning kommer til at foregå på en ordentlig måde. Det er det bl.a., hvis man tænker på retspsykiatri og psykiatri, hvor man faktisk har brug for tolke, fordi for psykiaterne er det vigtigt at kunne forstå det, der bliver sagt. Der kan man ikke klare sig med lemfældigt sprog eller lige lært sprog. Det kræver nogle nuancer og forståelse af nogle nuancer, som er meget vigtig. Det er også det, kommunikationsrapporten påpeger at tage hensyn til. Derfor støtter vi anbefalingen af det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det 2. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er bare lige en misforståelse, jeg er nødt til at afklare, når den bliver sagt.

Frank Hedegaard sagde her fra talerstolen, at Dansk Folkeparti havde forlangt, at de i forvejen skulle kunne et sprog. Altså det forlanger Dansk Folkeparti ikke. Men det, vi forlanger, er, at når det bliver konstateret under et møde, hvor man beder om at få tolk, jamen så skal man jo have sin tolk for at kunne afklare problemerne, men i samme øjeblik skal man også tilbydes et dansk kursus. Det er det, Dansk Folkeparti forlanger, blot så der ikke er misforståelser.

Dansk Folkeparti stillede følgende forslag:

"Sagen sendes tilbage i udvalg med henblik på at belyse den økonomiske konsekvens af en eventuel implementering."

Forslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 19.

For stemte V, O og C.

Imod stemte A, F, B og Ø.

Indstillingen blev herefter godkendt med 33 stemmer imod 13. 4 undlod.

For stemte A, 2 medlemmer af V (Wallait Khan og Heidi Wang), F, B og Ø.

Imod stemte V med undtagelse af 2 medlemmer (Wallait Khan og Heidi Wang) og O.

C undlod.

Venstre og Det Konservative Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra behandlingen i Økonomiudvalget:

"Forbeholdet er taget, fordi de økonomiske konsekvenser ikke er belyst."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

"Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at kommunikationsrapporten vedr. etniske minoriteter deler befolkningen i en gruppe af danskere og en af indvandrere. Det finder vi uacceptabelt. Dette fører ikke til integration, heller ikke det store udbud af tolke. Det må forventes, at vore indvandrere taler og forstår dansk, ellers må tilbudet være et dansk-kursus."

=====

24) BR 637/02. Medlemsforslag om dispensation fra Lov om butikstid

(Stillet af Klaus Bondam (RV), Karin Storgaard (DF), Martin Geertsen (V)):

Borgerrepræsentationen retter henvendelse til Økonomi- og Erhvervsministeren med en anbefaling om, at Københavns Kommune indgår i et forsøg således, at butikkerne i City gives dispensation fra Lov om butikstid ("Lukkeloven").

Borgmester **Martin Geertsen**: Der er jo her igennem den seneste tid blevet talt og skrevet ret meget om, hvordan byens Citybutikker selv skal have mulighed for at tilrettelægge deres åbningstider efter borgernes behov. Mens nogle af indlæggene i denne debat vel kan karakteriseres som værende i hvert fald nogenlunde ædruelige forsøg på at afdække henholdsvis fordele og ulemper ved en sådan liberalisering, så er der andre indlæg, som hvirvler lidt underligt rundt i demagogiens sådan lidt brogede univers.

En af påstandene er, at forslagsstillerne her udelukkende interesserer sig for turisterne, udelukkende interesserer sig for erhvervslivet, og at borgerne slet ikke er med i overvejelserne. Jeg tror godt, jeg roligt kan sige både på egne og på mine medforslagsstilleres vegne, at det kan man godt hamre en tyk pæl igennem.

Vores forslag om at lade Borgerrepræsentationen anbefale økonomi- og erhvervsministeren, at der gives en dispensation fra lukkeloven til butikkerne i City, har jo faktisk først og fremmest til hensigt at gøre hverdagen lettere for københavnernes, for byens egne borgere.

Det drejer sig grundlæggende om at give den enkelte fortravlede storbyfamilie og den enkelte forbruger en lille smule mere råderum i hverdagen, til eksempelvis at kunne gå ind i den lille specialbutik eller i stormagasinet en søndag formiddag og finde fiskehjulet til den nye fiskestang i ro og mag eller den nye skoletaske til sønnike, det nye blandingsbatteriet eller for den sags skyld de 2 liter letmælk og toiletpapir, Winnie Larsen-Jensen, man lige i skyndingen havde glemt at få med sig hjem lørdag formiddag.

De seneste analyser fra Erhvervsministeriet viser faktisk også, at frie åbningstider i detailhandelen matcher forbrugernes meget forskelligartede behov for at kunne handle på tidspunkter, som passer ind i det enkelte menneskes dagligdag.

Dertil kommer, at man skal lægge oveni, at forbrugerne rent faktisk også i vid udstrækning har benyttet sig af de nye åbningstider, som blev muliggjort ved den seneste ændring af lukkeloven i 1995. Dertil og oveni skal man lægge, at erfaringerne fra bl.a. Sverige og England viser, at forbrugerne i de lande har taget søndagen til sig som en endog meget stor indkøbsdag.

Jeg tror sådan set ikke, at der er nogen tvivl om, at der også blandt de københavnske forbrugere eksisterer et stort, uudnyttet behov for at kunne tilrettelægge hverdagen en lillebitte smule mere fleksibelt. Jeg tror faktisk også, det i den forbindelse er værd at bemærke, at den fleksibilitet også gælder de mange ansatte, som virker på den anden side af disken.

Vælger den enkelte butik, og her er der i virkeligheden måske mest tale om små butikker, eksempelvis at holde åbent om søndagen, ja, så kan man jo til gengæld vælge at lukke mandag eller måske 2-3 dage i løbet af ugen, og så vil det jo i sagens natur give mere fleksibel tid til den enkelte ansatte, tid til videreuddannelse, tid til at dyrke sociale netværk og tid til børnene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Men uanset hvordan man vender og drejer det, så er det oplagt, at hvis København skal agere som den internationale metropol, vi alle ønsker, eller langt de fleste af os ønsker, så tror jeg det forudsætter, at såvel vore indenlandske som udenlandske turister oplever byen som spændende og inspirerende.

I den forbindelse nytter det simpelt hen ikke noget, at vores hovedstad ligger lukket og slukket hen om søndagen, mens de handlende i sammenlignelige og i flere andre konkurrerende storbyer som f.eks. Bruxelles, Prag, Stockholm og Helsinki kan shoppe, som de har lyst til, på alle ugens dage.

Lukkeloven forringer i virkeligheden hovedstadens og Københavns konkurrenceevne ganske betragteligt.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at tænke på, at UEFA om nøjagtig en uge afgør, hvor værtskabet for europamesterskaberne i fodbold i 2008 skal placeres. Det kunne være drønspændende, hvis København var en af de byer, hvortil europamesterskaberne i fodbold ville komme.

Det er jo sådan, at København sammen med de øvrige nordiske hovedstæder har lagt billet ind. Fodbold EM er en megabegivenhed, som forventes at ville tiltrække over 1 mio. tilskuere. For København i al almindelighed vil værtskabet få enorm betydning imagemæssigt, men også i form af den direkte omsætning.

Jeg kan ikke lade være med at forestille mig en åbningskamp i 2008 med en by, der summer af liv, fuld af mediefolk, officials, tilskuere og alt, hvad der kan kravle og gå, men samtidig et København, som har lukket skodderne ned, hvor ingen butikker er åbne. Det er fuldkommen vanvittigt.

En liberalisering af lukkeloven, og jeg så meget gerne, at det gik videre, men nu er dette forslag lidt skræddersyet til Socialdemokratiet, som i første omgang omfatter City, vil med andre ord kunne imødekomme den moderne københavners forventninger til en mere fleksibel og sammenhængende hverdag, men også det faktum, som man skal have med i sine betragtninger, at friere og mere liberaliserede åbningstider vil give et vigtigt signal til omverdenen om, at København er en tidssvarende storby, en tidssvarende storby med internationale ambitioner.

Karen Hækkerup (A): Ja, der er vist ingen tvivl om, at for borgmester Martin Geertsen er der tale om hjerteblod. En blomst til lillemor og andre gode ting sådan en søndag lyder alt sammen meget fornuftigt.

Men det er vel også rimeligt nok, at vi i en sag som denne lige stopper op og hører Erhvervsrådet, inden vi tager stilling til, hvad det er, vi gerne vil. Det er nemlig sådan, at Københavns Erhvervsråd på sit sidste møde besluttede, at man i marts måned, på rådets næste møde, skal drøfte, hvorledes detailhandelen i København kan revitaliseres – undskyld, det er et svært ord, det kunne siges mere fikst.

På dette møde skal lukkelovens konsekvenser indgå i drøftelserne, og derfor vil vi gerne foreslå det, at inden vi tager stilling til, om vi skal have EM til København. Det var ellers en god idé. Jeg ved ikke, om det kommer med lukkelovens ophør. Men alle Martin Geertsens fantastiske forslag vil der senere blive taget stilling til af Den Socialdemokratiske Gruppe, hvis vi lige får lov til at høre Erhvervsrådet først, og det er det, vi meget gerne vil.

Hellen Hedemann (F): Det giver jo altid anledning til en herlig diskussion herinde, når Borgerrepræsentationen diskuterer lukkeloven eller en dispensation fra lukkeloven. Det har vi efterhånden gjort mange gange bare i de få år, jeg har været medlem her, så det er virkelig en hot sag.

Personligt så tror jeg, man skal vænne sig til lidt mere varierede åbningstider i butikkerne, især i dagligvarebutikkerne. Som forbruger er det dejligt ikke at skulle hænge i en klokkestreng for at nå at købe mælk og kartofler. Og ved særlige lejligheder kan åbne forretninger jo også være med til at skabe det liv og den fest, som der skal være plads til i en storby. Det kan borgmester Martin Geertsen have meget ret i.

Men på den anden skal vi heller ikke have den totale alles kamp mod alle-situation, hvor de store kæder udkonkurrerer nærbutikkerne. Der er ingen tvivl om, at det bliver de små nærbutikker, der taber, hvis lukkeloven ophæves. Så vidt jeg har forstået i hvert fald Nørrebro Handelsstandsforening, så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

er de slet ikke interesseret i, at lukkeloven ophæves med de store negative konsekvenser, det har for detailhandelen i København.

Det er jo interessant at høre, når borgmester Martin Geertsen taler om alle vores børnefamilier, der vil have så meget glæde af at kunne gå i Netto om søndagen og købe Bambi-bleer og toiletpapir og sådan noget. Jamen det er jo rigtigt, Martin Geertsen. Hvorfor er forslaget så, at det er alle butikkerne i City, der skal holde åbent? Det kan man sådan set undre sig over, for mig bekendt er det ikke dér, alle børnefamilierne bor. De bor simpelt hen ude i brokvartererne.

Så når vi nu laver et forsøg, så kan vi sådan set undre os over, at det kun er City, der skal være med i forsøget, at man ikke har spurgt brokvartererne. Men det er måske, fordi man ved, at dér ville man få afslag, og det er jo ikke så rart, når dem man har tænkt sig at spørge, slet ikke har lyst til at være med.

Men så er der også en helt anden synsvinkel, nemlig at det stadig er sådan almindeligt at holde fri om søndagen, nok ikke længere for at gå i kirke, men så for at se familien til en søndagsfrokost. Der er noget vist rart ved, at alle dage ikke er fuldstændig ens, og nogle dage går man på arbejde, og andre dage så holder man fri.

Endelig er det vel også rart, at vi har en forbrugerfri dag, hvis man kan sige det sådan. Jeg er da glad for, at jeg ikke skal hive min tegnebog op hver dag og have mulighed for at shoppe rundt med mit Visakort. Jeg synes, det er ganske glimrende, at vi har en dag, hvor man kan nøjes med at gå til bageren og hente morgenbrød.

Så det er stadig væk SF's indstilling, at det ikke er tidspunktet at røre ved lukkeloven, så derfor kan vi ikke stemme for forslaget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er også billigere. Så er det Klaus Bondam.

Klaus Bondam (B): Ja, hun er en farlig kvinde, fru Hellen Hedemann, at lukke ud på gader og stræder, sådan som hun bruger sit Visakort i flæng.

Nej – jeg har glemt mine notater, for pokker da. Nu må jeg tage den på slap line ... nej, jeg bliver nødt til at hente dem, undskyld ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Klaus Bondam.

Klaus Bondam (B): Det var bare, fordi jeg havde siddet og forberedt den morsomhed, undskyld.

Først og fremmest, når Hellen Hedemann siger, hvorfor forslaget kun begrænser sig til City, så er det jo et af det p.t. borgerlige Danmarks paradokser, hun rører ved, fordi det ikke er nogen hemmelighed, at erhvervsminister Bendt Bendtsen har meddelt, at der ikke sker noget på dette område før i 2005. Hvorfor han er så stringent på dette område, er ikke til at forstå, fordi man kan sige, at forslaget jo i sit princip er meget liberalistisk og uden tvivl også spiseligt for de fleste konservative. Derfor kan man sige, at det er en finte at prøve ad bagvejen at overbevise erhvervsministeren om, at det dog i City har ræson.

Hvis SF's ordfører havde været i selskab med Nørrebro Handelsstandsforening, så ville hun erfare, at holdningen hos Nørrebro Handelsstandsforening er, at Nørrebrogade og omkringliggende gader er stort set det eneste sted i København, det er værd at købe ind. Så nemt kan det siges. København består jo heldigvis af en hel masse andre gode indkøbsgader og indkøbsområder, deriblandt Indre By.

Men når vi har været med til at stille dette forslag, så er det jo, fordi vi har kigget lidt tilbage i papirerne og set, hvad der lå til grund for den nye turismepolitik, som man har anlagt i Hovedstadens Udviklingsråd. Den slår jo netop fast, at hovedstads- og Øresundsregionen skal være »The Human Capital of Europe«, som er kendt for at være en af Nordeuropas stærkeste regioner inden for erhvervsudvikling, infrastruktur, forskning, miljø, kultur og turisme, at turismearbejdet er en særdeles vigtig del af erhvervsudviklingen i hovedstadsregionen for såvel offentlige som private aktører. Erhvervsudvik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

lingen og turismeudviklingen er dynamo for udviklingen i hele Øresundsregionen og i forholdet til resten af Danmark, og turismearbejdet skal sikres gode rammebetingelser erhvervsmæssigt.

Det her er Københavns Kommune altså gået med til, og vi mener, at det fremlagte forslag er helt i tråd med de tanker, der ligger der.

Men derudover støtter vi det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag, som jeg hører det af sagen sendes over til høring i Erhvervsrådet. Vi har noteret os med interesse, at Socialdemokratiet ønsker at tænke sig lidt om i denne sag.

Vi har i høj grad også interesseret os for den mulige forrykkelse, som det kan lyde, som om Socialistisk Folkeparti kunne bevæge sig hen imod, når nu tiden bliver den rigtige og der kommer lidt flere penge på fru Hellen Hedemanns Visakort.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er jo en kostelig aften, det her. Klaus Bondam, som bliver, ikke brødflov, men mundlam, at man skulle komme til at opleve det, men jeg forstod det godt, da jeg hørte, hvad der skulle læses op, det med »Human Capital«.

Og en Martin Geertsen, borgmester, der gør os opmærksom på det spontane behov, man har for at købe et blandingsbatteri. Jeg har aldrig lidt af den slags lyster, og jeg mener sådan set ikke, det generelt er sundt at opgejle folk til at få den slags lyster. Det er nemlig bekostelige ting. Især hvis de selv vil prøve at installere det, så går det ofte galt, og det gør det altid om søndagen, for der er i hvert fald ingen håndværkere, der er til rådighed. Så bliver det dyrt. Det er plim i låget ved enhver, der selv skal vedligeholde, at købe sine egne blandingsbatterier.

Men o.k., man skal jo prøve at forklare sig ud af det her gamle spørgsmål, som jeg har været med til at diskutere i over 10 år. Jeg skal nok lade være med at sige det samme. Det kan man jo læse om, hvis man overhovedet er interesseret, hvad man næppe er.

Hovedpunktet i den argumentation, der kommer, og jeg læser op – Martin Geertsen havde det med, men den forsvandt jo i alle de andre betragtninger – er egentlig: »Skal København agere som den internationale metropol, vi alle ønsker?« Heri ligger diskussionen. Hvad er det, vi ønsker? Hvornår har vi diskuteret, hvad det er, vi ønsker? Det er klart, at der er nogle, der har den dagsorden, at jo friere åbningstider, der er, jo friere bliver menneskene. Jeg ville, og Enhedslisten med mig ville, med det samme stemme for dette forslag, hvis det var resultatet, men det er selvfølgelig vrøvl og sludder. Det har intet med virkeligheden at gøre.

Det er blevet sagt heroppefra, ja, ja, og det der med Nørrebrogade, Klaus Bondam er inde på, er selvfølgelig ikke at forholde sig til den substans, som også er 10 år gammel, at der er et modsætningsforhold inden for handelslivet om, hvad åbningstiderne skal bestå i. Og det er ikke bare på Nørrebrogade, vil jeg have lov at gøre opmærksom på.

Så hvorfor forholder man sig ikke, når København nu skal være den metropol, vi alle ønsker, til at gå ind i substansen og prøver forholde sig til, hvordan man sikrer – sådan kunne man jo have startet dette forslag – en bred, bydækkende indkøbsstruktur, så man ikke kun på ganske få udvalgte centraliserede steder kan købe ind? Det havde været en god indgangsvinkel til diskussionen.

Noget helt andet er, at det ser ud, som om forslagsstillerne ikke har opdaget, jeg ved ikke, om det er på grund af der, hvor de bor, men at det faktisk er sådan, at der er en del dagligvareforretninger, der har åbent ude i bydelene. Vi kender alle sammen de grænser omsætningsmæssigt, der skal være til stede. Der er faktisk forretninger, der har åbent hele året.

Man kan få toiletpapir, Martin Geertsen, hvis det er det, man har behov for – hvis man ikke har aviser i øvrigt. Altså, der er ingen, der skal gå på toilettet uden toiletpapir om søndagen, det lover jeg. Det er virkeligheden, hvis man kender den her by, vi lever i. Så derfor er det igen en gang pladder og vrøvl og sludder.

Jeg mener, at der ligger et eller andet synspunkt bagved, som Klaus Bondam har prøvet at skitse, med The Human Capital, at vi skal være en eller anden type vækstmaskine, og så kommer sammenligningerne og Bruxelles, og man hører alle navnene. Hvis man tænker sig om et øjeblik, så siger man: Hold kæft, hvor er de dumme, mand. De står og nævner alle de andre byer, der er i Europa, og de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

siger, vi skal være specielle, og det eneste, de kan få øje på, er at efterligne nogle bestemte strukturer. På grund af historiske og andre forhold er det Sverige, folk har lyst til at tage over til. Så lad dem tage derover. Men det er da ganske visionsløst og fantasiløst.

Jeg synes, det ville være mere interessant at have en diskussion og sige: Hvordan kan man sikre, at København udvikler sig til det, som den er, hovedstaden i Danmark, en stor by med kvaliteter, der bevarer det særpræg, der er københavnsk? Man starter faktisk diskussionen om at være metropol med at prøve at blive som de andre. Det er altså ikke tænkt igennem, det er bla-bla-bla-bla-bla, efterplaprer. Der er ikke én selvstændig tanke præsenteret her.

Så vil jeg komme med den selvstændige tanke ... (*Afbrydelse*). Ja, der er ingen, der har sagt det endnu, Johannes Nymark. I menneskers liv, når vi også diskuterer kvalitet, og vi alle sammen kender det fra vores eget liv, vi kender det også fra musikkens verden, pausens betydning og dermed forskellen i det, der er forgrund, og det, der er baggrund.

Jeg ved godt, at der er nogle, der måske gerne vil leve, som om de levede i New York på Times Square, hvor man aldrig ved, hvad klokken er, eller hvad det er for en dag i året, for pulsen og det hele ser ud præcis på samme måde.

Man kan godt have en kvalificeret holdning til, hvordan man mener, rammerne om menneskers liv skal udfolde sig. Det er et politisk spørgsmål selvfølgelig, man kan blive stemt ud måske på grund af det. For hvis alle i København bare vil det hele tiden, jamen i orden, sådan er det jo, det er vilkårene. Men det er lige så fair at forfægte det synspunkt, at det ikke gør noget som helst, at folk oplever, at der er forskelle, nøjagtig ligesom der er forskelle på grønsager i sæson, hvad man skal købe ind, når man køber fornuftigt ind. Hvorfor skal der ikke være forskelle i en uges løb omkring arbejdsliv og omkring fritid?

I det her, undskyld mig, mærkelige papir, står der noget, hvor man accepterer en tilstand. Det handler om, at familielivet er så stresset, at forældrene faktisk ikke har tid til deres egne børn, og derfor skal vi kunne købe ind om søndagen. Hvad med i stedet for at gå hen og beskæftige sig med de rammer, hvorunder familierne lever, de rammer, som børnene har for deres opvækst? Det handler om kvalitet i stedet for.

Socialdemokratiets forslag kunne man blive fristet til at støtte. Da vi ved, at overborgmesteren og Klaus Bondam sidder der, så synes jeg ikke, der er nogen grund til det. Vi ved godt, hvad folk mener. Nu må folk, vi har diskuteret det i 10 år, lære at tage stilling selv.

Karin Storgaard (O): Jamen jeg er lidt negativ på dette punkt. Det er ligesom om man ikke rigtig vil være med i udviklingen af byen ... (*Afbrydelse*). Det er en misforståelse? Jamen det glæder mig da, at det er en misforståelse. Det kan jeg så forstå, at Jens Kjær vil komme op og ændre bagefter; det glæder jeg mig meget til.

Dansk Folkeparti synes i øvrigt, det er et godt forslag, vi er medforslagsstillere til. Vi så gerne lukkeloven afskaffet helt. Det ved vi godt, det kommer ikke her og nu, men der går måske et par år.

Men i første omgang synes vi, det er fint med en dispensation fra lukkeloven her i City. Tiden har ændret sig. Før holdt man fri om søndagen og kunne overhovedet ikke finde på at gå i butikker, men nu er københavnernes faktisk vilde med at købe ind, bl.a. om søndagen. Men også turister og andre, der kommer ind i byen, ville gerne have, at butikkerne er åbne om søndagen. De bliver faktisk skuffede, hvis der ikke er åbent nogen steder. Det er da også dødt trist at komme ind i København, og der ikke er en eneste butik, der har åbent.

Det har ført til, at mange butikker har ramlet mod omsætningsloftet, fordi der er flere og flere, der handler ind om søndagen, og de butikker må så holde lukket, når de når dette loft ... (*Afbrydelse*). Det kunne være, Johannes Nymark lige skulle vente med at tale, til det er Johannes Nymarks tur, hallo ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Johannes Nymark, der har bedt om ordet).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Karin Storgaard (O): Må jeg fortsætte?

Vi synes, at det er vigtigt, at man får lavet en dispensation i denne sag. Det fortæller i øvrigt også, når vi har alle de butikker, der støder mod loftet, at tiden løbet fra den forældede lukkelov. Til hverdag er mange familier stressede, og de skal købe ind i huj og hast, når de har hentet børn, eller også køber de ind først, og så skal de hente børnene bagefter. Men i et moderne og tidssvarende samfund kræver man stor fleksibilitet på alle områder.

Vi kan jo så, med chance for at blive skældt ud af Jens Kjær, se over Sundet til Sverige. Der har man forstået allerede for lang tid siden at give mulighed for at købe ind uden for den normale åbnings-tid. Men der er jo mange andre steder i Europa, hvor de også køber ind både om søndagen og senere om aftenen.

SF spurgte, hvorfor det kun var butikkerne i City og ikke i brokvarterne, om det måske var, fordi de i brokvartererne ikke ville være med. Det tror jeg ikke er en korrekt opfattelse at have. Jeg tror nemlig, der er mange børnefamilier, sådan som jeg er orienteret i hvert fald, der gerne ser, at butikkerne er åbne uden for den normale åbningstid.

Jeg ved ikke, om det er rigtigt, at det kommer til at gå ud over de små butikker. For det første er det jo ikke tvang, at man skal holde åbent, men der er mange, der kunne se en fordel i at holde åbent på de tidspunkter, de gerne vil. Jeg synes, at man andre steder kan se, at små forretninger trives ud-mærket med det. Men ét sted skal man jo begynde, og derfor synes vi, som jeg sagde i starten, at det er et godt forslag, og det er godt at starte med en dispensationsordning i Indre By.

Så skal vi da til sidst sige til Socialdemokratiets forslag, at vi synes, det er helt fint, at sagen kommer til høring i Erhvervsrådet.

Helle Sjelle (C): I Det Konservative Folkeparti synes vi, det er en god idé, at butikkerne her i byen får mulighed for at tilrettelægge deres åbningstider efter behov. Tiden er efter vores opfattelse efterhånden løbet fra, at butikkerne i en storby som København ikke har friheden til at være åbne, når de ønsker det. Derfor støtter vi, at Københavns Kommune retter henvendelse til ministeren med anbefaling af, at vi indgår i et forsøg, således at butikkerne i City får dispensation fra lukkeloven.

Men vi har da ikke noget imod, at Erhvervsrådet, som Socialdemokratiet jo har foreslået det, også får lejlighed til at give deres mening til kende i sagen, og derfor kan vi godt støtte det forslag, som kommer fra Socialdemokratiet.

Borgmester **Winnie Berndtson:** Det er bare et enkelt lille spørgsmål, som den ene Venstreborgmester måske kunne overbringe til den anden Venstreborgmester, fordi det måske kunne have betydning for i hvert fald nogle socialdemokratiske medlemmers stillingtagen i denne sag.

Det er, fordi der i motiveringen, og det tror jeg er rigtigt, står, at i Sverige og England har det vist sig, at forbrugerne har taget søndagen til sig som en endog meget stor indkøbsdag. Det er selvfølgelig rigtigt, når det står her i indstillingen.

Så er det bare, jeg lige tænker på, at så bliver man jo nødt til at overveje – det kan man jo så nå, mens man snakker om det her i Erhvervsrådet – hvad vi gør med den københavnske p-ordning. For hvis det koster at holde herinde lørdag til kl. 14, men er gratis efter kl. 14 og gratis om søndagen, hvad er det så lige, der kommer til at foregå? Så det har man jo tid til at overveje

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så fik borgmester Søren Pind høreapparaterne ud af ørerne.

Borgmester **Søren Pind:** Jeg er sikker på, at kulturborgmesteren tilgiver, at jeg tager ordet i en sag, som i hvert fald, da den startede, ikke vedrørte mig.

Men jeg vil da gerne sige til borgmester Winnie Berndtson, at hvis det er sådan, at Socialdemokratiet kan få gennemført en lempelse af lukkeloven for Københavns Kommune, så vil vi meget gerne være med til som en konsekvens af det, at selvfølgelig skal parkeringsreglerne så også gælde på det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

tidspunkt, hvor der er butikshandel. Vi kan så mene, hvad vi vil, om parkeringsreglerne, men hvis det er handelen: Ingen tvivl om det, det gør vi gerne.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., så vil jeg meget gerne blande mig i debatten, fordi her fik vi det ultimative bevis på, at Venstre er for de her parkeringsrestriktioner, vi har, det er jo det. Her er det jo noget for noget.

Må jeg sige, at det, der i virkeligheden trickede mig lidt, og det, der gør, at jeg bliver så glad, er, når jeg hører sådan noget, som Martin Geertsen siger: En tidssvarende storby med internationale ambitioner. Der er kun at sige, at det er jeg med på, og jeg har også skrevet den dato ned, hvor vi laver det officielle arrangement herinde i 2008, hvor vi modtager dem på fin vis.

Men jeg tror, at det der med handelen ikke alene er den begivenhed, som borgmester Martin Geertsen og jeg slås for i fællesskab for, at vi får, og andre store begivenheder. Jeg tror, det handler om at finde en måde at håndtere det på, med respekt for de pauser, som Jens Kjær taler om, de pauser, der bør være.

Men altså det er jo ikke sådan, Jens Kjær, at jeg møder jo også, ikke nødvendigvis Jens Kjær, men så andre medlemmer af Enhedslisten i Fakta om søndagen på Frederikssundsvej og sådan nogle ting, hvor vi alle sammen lige står og mangler noget. Der er Fakta bedre på Frederikssundsvej end tanken, det er vi enige om, fordi der er priserne lidt lavere. Det er vi jo nødt til – Rikke Fog nikker, det er rigtigt, at uanset hvad, så er der de der situationer, hvor man har behov for det. Det gælder om at finde en måde at håndtere det på, Joan Jensen, også Brugsen nede ved Islev Station. Vi har behovet alle sammen.

Jeg tror ikke på, man kan regulere sig til alting. Jeg tror heller ikke, man har fundet formen på det endnu. Jeg tror i virkeligheden, at der kan være meget fornuft i at tage en runde mere. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at i den gruppe, som jeg tilhører, er der lidt forskellige synspunkter. Der er lidt forskellige synspunkter, og vi lytter gerne. Derfor vil jeg sige, at jeg synes, det er et fremragende forslag, Karen Hækkerup er kommet med, om at lytte til Erhvervsrådet.

Vi har lige haft et møde i Erhvervsrådet her i onsdags, og der havde vi alle mulige temaer på om internationale perspektiver på vores erhvervsudvikling. Der kommer så Johnny Beyer, som er formand for De Samvirkende Storkøbenhavnske Handelsforeninger, med et synspunkt om, at det var helt utilstedeligt, at borgmester Martin Geertsen og jeg havde skrevet til Bendt Bendtsen og havde fået igennem, at man i forbindelse med Strøgets 40-års-jubilæum kunne holde åbent.

Det synes jeg måske var lige i overkanten, men jeg synes, det er en god ting at høre på, hvad Johnny Beyer og hans fæller mener om det her. Det, øvelsen går ud på, er at se, om den internationalt orienterede virksomhed, som borgmester Martin Geertsen og jeg gerne vil, også kan håndteres ude i brokvartererne, og at man kan finde en ordentlig form.

Derfor kunne det godt være, at vi herfra helt seriøst ville være i stand til at beskrive en model i forhold til regeringen, som vi kunne kalde en københavnmodel, som matchede vores erhvervsstruktur og også var opmærksom på den konkurrencesituation, der var for vores butikker i forhold til omegnens butikker, og finde noget, der både matchede det, som Johnny Beyer og hans medlemmer står for, og det, som medlemmerne af City Centerforeningen og de medarbejdere, der arbejder dér, står for.

Det kunne godt være en ambition at gå til regeringen og bede om at få en særlig københavnmodel, og det er det, der kunne være øvelsen med at henvise sagen til Erhvervsrådet. Formelt bør vi nok gøre det, at vi henviser den til Økonomiudvalget, der spørger Erhvervsrådet, og så vender vi tilbage hertil. Så det skal være mit forslag, at vi gør det som variant til det fremragende forslag, som Karen Hækkerup har stillet.

Socialdemokratiet stillede følgende forslag:

"Forslag om "dispensation om butikstid" henvises til Økonomiudvalget med høring af Københavns Erhvervsråd."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. december 2002

Forslaget om udvalgshenvisning blev vedtaget med 43 stemmer imod 4.

For stemte A, V, F, B, O og C.

Imod stemte Ø.

=====

25) BR 641/02. Røking i udvalg

Godkendelse af, at Bente Møller (Ø) pr. 31.12.02 udtræder af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Rikke Fog-Møller indtræder som nyt medlem af udvalget pr. 1.1.2003. Godkendelse af, at Rikke Fog-Møller pr. 31.12.02 udtræder af Integrationsudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at borgmester Per Bregengaard pr. 1.1.2003 indtræder som nyt medlem af udvalget. Godkendelse af at Rikke Fog-Møller pr. 31.12.02 udtræder som medlem af Udvalget for Demokrati og Service, og meddelelse fra den store valggruppe om, at Jens Kjær Christensen pr. 1.1.2003 indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt.

=====

26) BR 651/02. Hovedstadskonference i Reykjavik

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder 13 medlemmer af Borgerrepræsentationen om at deltage i hovedstadskonferencen i Reykjavik den 22.-23. januar 2003.

(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt.

=====

27) BR 652/02. Forslag om betalt telefaxabonnement og elektroniske kalendere

Indstilling om, at kommunen afholder borgerrepræsentanternes udgifter til telefaxabonnement i 2002 og fortsætter med at afholde udgifterne, indtil scanningsfaciliteten i Møde- og Dagsordensystemet er implementeret, samt at borgerrepræsentanterne får en elektronisk kalender stillet til rådighed.

(Overborgmesteren)

1. at blev godkendt med 45 stemmer imod 1.

For stemte A, V, F, B, Ø, O med undtagelse af 1 medlem (Carl Christian Ebbesen) og C.

Imod stemte 1 medlem af O (Carl Christian Ebbesen).

2. at blev godkendt med 41 stemmer imod 4.

For stemte A, V, F, B, O og C.

Imod stemte Ø.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil bare sige, at når vi implementerer ordningen, så er der mulighed for at melde fra, altså der er ikke pligt til at modtage dette udstyr i alt dets væsen.

=====

Disse sager behandlede for lukkede døre:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 5. december 2002**

28) BR 630/02. Forlængelse af åremålsansættelse
(Økonomiudvalget)

=====

29) BR 645/02. Midlertidig udflytning
(Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget)

=====

30) BR 649/02. Justering af forhandlingsmandat
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

=====

31) BR 648/02. Ansættelsessag
(Økonomiudvalget)

Dørene blev lukket kl. 20.30

Mødet sluttede kl. 21.25